

Mustang™ Mk.III

eduard

1/48 Scale Plastic Model Kit

Produced under license

Boeing, P-51 Mustang, their distinctive logos, product markings and trade dress are trademarks of The Boeing Company.

ProfiPACK edition

P-51 Mustang je jedním z nejlepších a nejslavnějších stíhacích letounů všech dob a jakkoli se jedná o americkou konstrukci, vděčí za svůj vznik a vývoj do značné míry Velké Británii. Zásadní skok ve vývoji typu představoval přechod na motory Merlin, které udělaly z průměrného stíhacího letounu vynikající.

V roce 1940 se britská nákupní komise (British Buying Committee) vedená sirem Henrem Selfem obrátila na společnost North American Aviation (NAA) s žádostí o licenční výrobu strojů Curtiss P-40 pro RAF. Prezident NAA James Kindelberger ovšem místo toho nabídl vývoj zcela nového, výkonnějšího letounu. Britové souhlasili a tím vedený šéfkonstruktérem Edwardem Schmuedem (v Německu narozeným Rakušanem) zahájil práce. Předběžný návrh byl schválen 4. května 1940, finální montáž prvního prototypu začala 9. září (jen 127 dní po schválení) a první let stroje s označením NA-73X následoval 26. září.

Inovativní stíhač

Pro nový letoun byl zvolen řadový dvanáctiválec Allison s výkonom 809 kW (1100 koní) a konstruktéři se snažili vytvořit v zájmu snížení aerodynamického odporu tak štíhlý trup, jak to jen bylo možné. Z obdobného důvodu zvolili laminární profil křídla, který ovšem vyžaduje pro správnou funkčnost co nejhladší povrch. Z toho důvodu byla celá přední plocha křídla z obou stran tmeleňena a broušena do hladka. Další inovací bylo umístění chladicí v „podbrišku“ pod trupem až za úrovni křídla. Kromě své základní funkce - chlazení - poskytoval navíc ještě dodatečný tah, který byl dán jevem známým jako Meredithův efekt. Výzbroj sestávala z dvou trupových a čtyř křídelních kulometů Browning ráže 12,7 mm (varianta Mk.II měla čtyři 20mm kanóny). Britská strana vybrala pro nový stroj název Mustang, který následně převzali také Američané.

První Mustangy Mk.I dorazily k RAF v říjnu 1941. Jejich výkony byly shledány uspokojivými, byly rychlejší než Spitfire Mk.V a měly více než dvojnásobný dolet. Motor ale kvůli svému jednostupňovému kompresorovému přeplňování dosahoval nejvyššího výkonu již v 3597 m a nad touto výškou jeho výkon rychle klesal. Protože se vzdušné boje nad Evropou odehrávaly ve větších výškách, bylo rozhodnuto využívat Mustangy jako průzkumné stroje, což byl ostatně i původní záměr Britů, když požadavek na tyto letouny vznášeli. Americké vzdušné síly měly o nový letoun rovněž zájem, nicméně své kvóty na stíhací letouny měly naplněny objednávkami u firem Curtiss, Lockheed a Republic. Americké letectvo tak požádalo NAA o úpravu P-51 na střemhlavý bombardér s aerodynamickými brzdami. Tím vznikla verze A-36 Apache.

Kouzlo Merlinu

V zájmu vyřešení problému s výkony ve větších výškách byly ve Velké Británii zahájeny práce na zástavbě motoru Merlin 61

s dvourychlostním dvoustupňovým kompresorem s mezichladičem stlačeného vzduchu. Zkoušky upravených Mustangů X nakonec probíhaly s motory Merlin 65 a prokázaly výrazné zvýšení rychlosti na 697 km/h v 6700 m, což bylo o 161 km/h více než u Mustangu Mk.II. Protože Velká Británie neměla pro tyto motory volné výrobní kapacity, byla oslovena americká společnost Packard, která Merliny vyráběla v licenci. Díky tomu mohl konstrukční tým NAA zahájit práce na své vlastní verzi Merlinem poháněného Mustangu. Tento motor potřeboval vstup vzduchu pro mezichladič stlačeného vzduchu a také sání karburátoru zespod. Obojí bylo u Mustangu X řešeno umístěním v rozumném podbradku přídě, ale konstruktéři NAA vyřešili situaci jinak a elegantněji. Ponechali pod přídí jen malý vstup pro karburátor a mezichladič umístili do zvětšeného těla chladiče pod trupem. Touto úpravou získal Mustang svou typickou a nezaměnitelnou siluetou. V zájmu ještě delšího doletu byla do trupu za kokpit instalována nádrž o objemu 320 l. Trupové kulomety byly naopak odstraněny.

Tvůrce es a neúnavný bojovník

Prvního vzdušného vítězství na Mustangu dosáhl 19. srpna 1942 F/O Hills, když sestřelil Fw 190. Zahájil tím šňůru 4950 sestřelů, kterých piloti Mustangů všech verzí dosáhli za druhé světové války. Celkem 251 z nich se stalo esy, nejúspěšnějším byl George Preddy Jr., který dosáhl na Mustangu 24 ze svých 27 sestřelů, následován Johnem C. Meyerem a Johnem J. Wollem (oba s 21 sestřely). Jiný pilot, Urban L. Drew (šest sestřelů) zaznamenal jediné dvojité vítězství pístového stroje nad proudovým, když nedaleko Achmeru na svém P-51D-10NA „Detroit Miss“ sestřelil 7. října 1944 dva Me 262.

Tato stavebnice: Mustang Mk.III

Výroba nových Mustangů s označením P-51B byla v Inglewoodu zahájena v květnu a o tři měsíce později také v Dallasu jako P-51C. Díky dlouhému doletu a zlepšeným výkonům ve velkých výškách byly tyto stroje primárně využívány jako doprovodné stíhače pro denní bombardovací nálety a hlídkovací lety. Dodávky pro RAF pokračovaly, stroje byly označeny jako Mustang Mk.III.

Mustangy verzí B/C/Mk.III byly skvělými stíhači, ale trpěly dvěma neduhy: špatným výhledem pilota vzad a zasekáváním kulometů. Britové částečně vyřešili první problém instalací vypouklého překrytu „Malcom Hood“, problémy s kulomety ale vyřešil až příchod nové verze P-51D/K (Mustang Mk. IV), kterou konstrukční tým NAA představil na sklonku roku 1943.

item No. 82109

ATTENTION

UPOZORNĚNÍ

ACHTUNG

ATTENTION

注意

Carefully read instruction sheet before assembling. When you use glue or paint, do not use near open flame and use in well ventilated room. Keep out of reach of small children. Children must not be allowed to suck any part, or pull vinyl bag over the head.

Před započetím stavby si pečlivě prostudujte stavební návod. Při používání barev a lepidel pracujte v dobré větrané místnosti. Lepidla ani barvy nepoužívejte v blízkosti otevřeného ohně. Model není určen malým dětem, mohlo by dojít k požití drobných dílů.

INSTRUCTION SIGNS ★ INSTR. SYMBOLY ★ INSTRUKTION SINNBILDER ★ SYMBOLES ★ 記号の説明

OPTIONAL VOLBA

BEND OHNOUT

SAND BROOSIT

OPEN HOLE VYVRATOT OTVOR

SYMMETRICAL ASSEMBLY SYMETRICKÁ MONTÁŽ

REMOVE ODRÍZNOUT

REVERSE SIDE OTOČIT

APPLY EDUARD MASK AND PAINT POUŽÍT EDUARD MASK NABARVIT

PLEASE CHECK THE LATEST VERSION OF THE INSTRUCTIONS ON www.eduard.com

PARTS

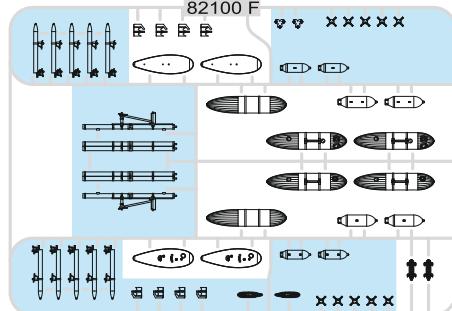
DÍLY

TEILE

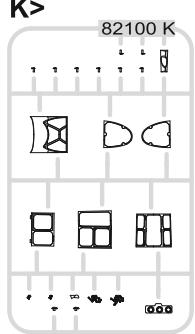
PIÈCES

部品

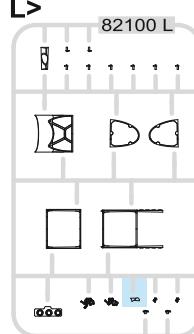
F>

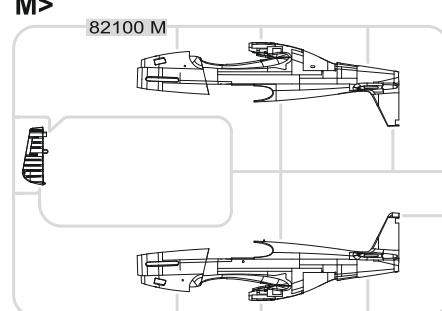
K>

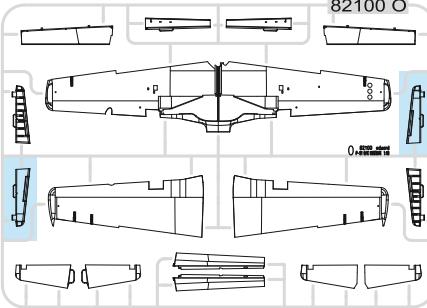
L>

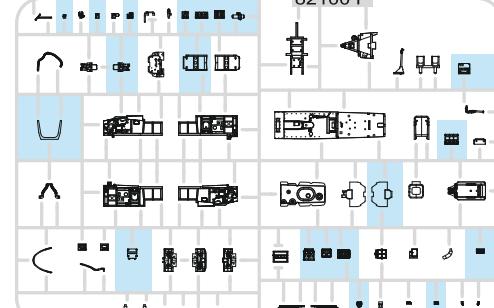
M>

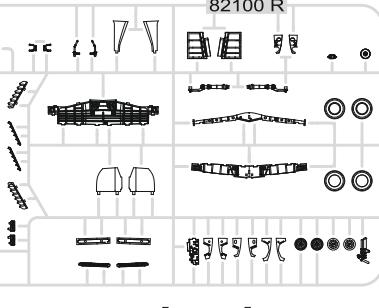
O>

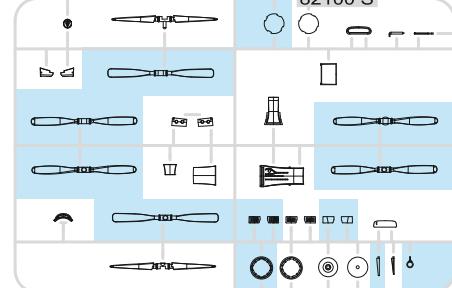
P>

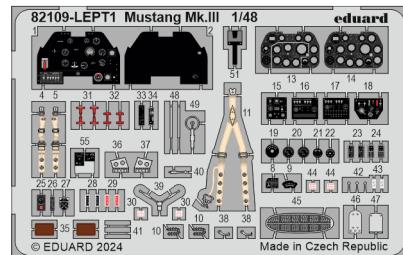
R>

S>

PE - PHOTO ETCHED DETAIL PARTS

-Parts not for use. -Teile werden nicht verwendet. -Pièces à ne pas utiliser. -Tyto díly nepoužívejte při stavbě. - 使用しない部品

COLOURS

BARVY

FARBEN

PEINTURE

色

GSI Creos (GUNZE)

AQUEOUS	Mr.COLOR	
H1	C1	WHITE
H4	C4	YELLOW
H8	C8	SILVER
H11	C62	FLAT WHITE
H12	C33	FLAT BLACK
H27	C44	TAN
H47	C41	RED BROWN
H52	C12	OLIVE DRAB
H53	C13	NEUTRAL GRAY
H58	C351	INTERIOR GREEN
H74	C368	SKY
H77	C137	TIRE BLACK
H90	C47	CLEAR RED
H92	C49	CLEAR ORANGE

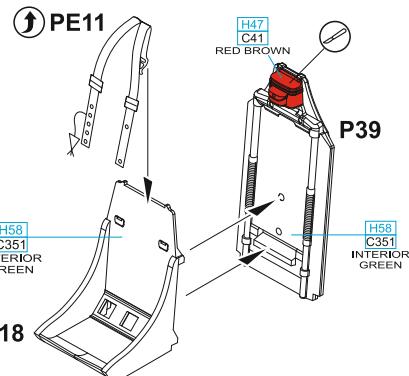
GSI Creos (GUNZE)

AQUEOUS	Mr.COLOR	
H94	C138	CLEAR GREEN
H327	C327	RED
H329	C329	YELLOW
H330	C361	DARK GREEN
H335	C363	MEDIUM SEAGRAY
H417	C117	RLM76 LIGHT BLUE
	C352	CHROMATE YELLOW
	C362	OCEAN GRAY
Mr.METAL COLOR		
	MC214	DARK IRON
Mr.COLOR SUPER METALLIC		
	SM201	SUPER FINE SILVER

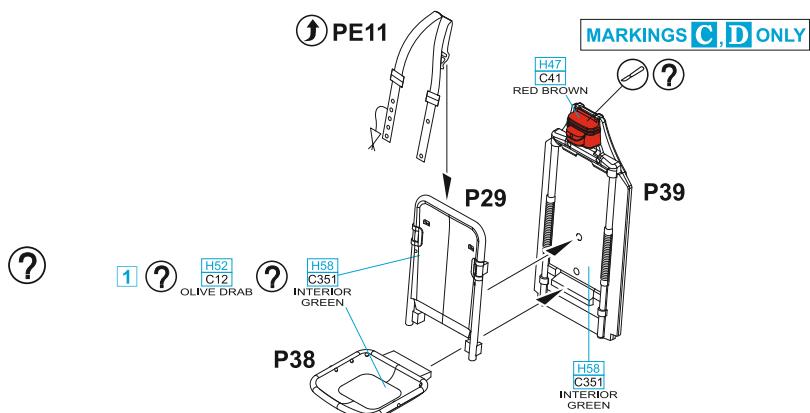
$$1 = 90\% + 10\%$$

H58	C351
INTERIOR GREEN	

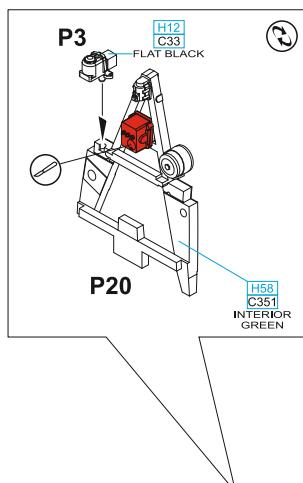
H12	C33
FLAT BLACK	

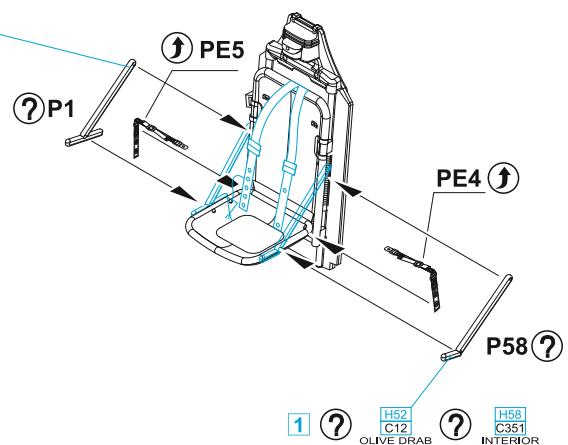
P18, P39 - MARKINGS A,B

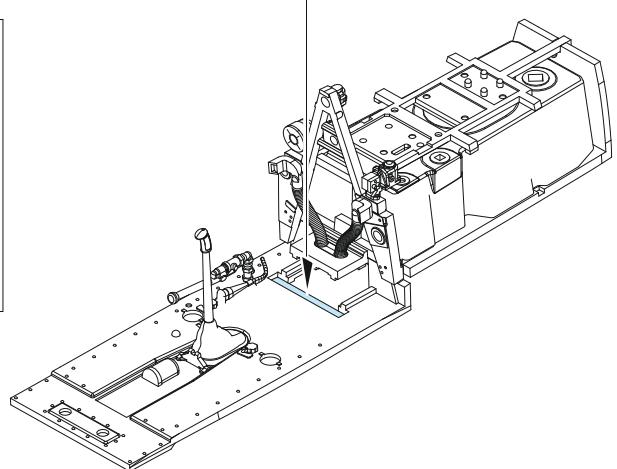
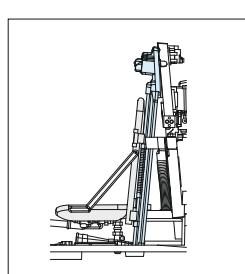
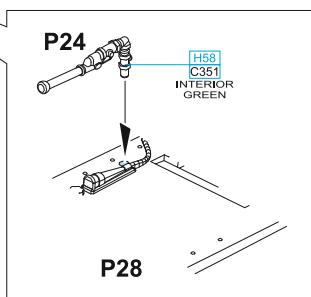
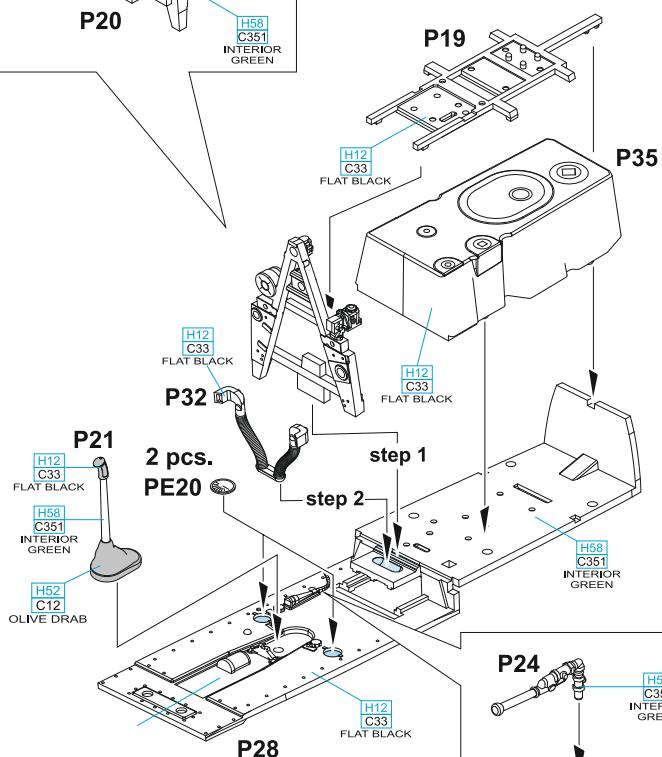
P29, P38, P39 - MARKINGS C,D,E,F,G

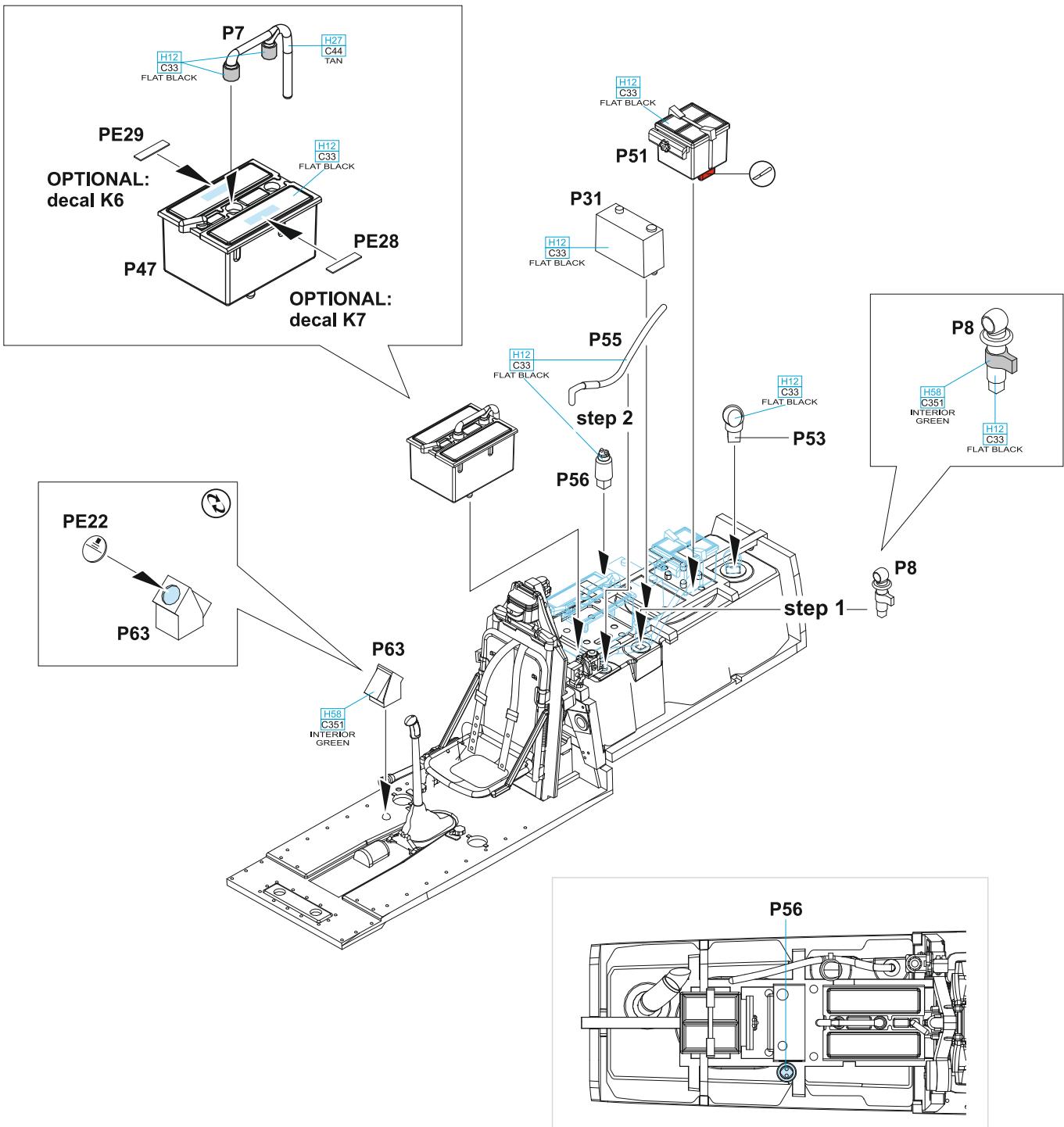
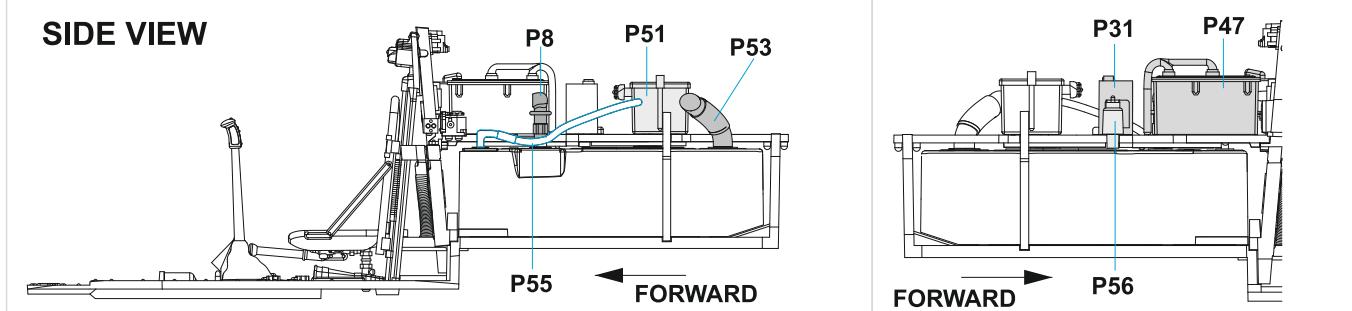

1 ? H52 C12 OLIVE DRAB ? H58 C351 INTERIOR GREEN

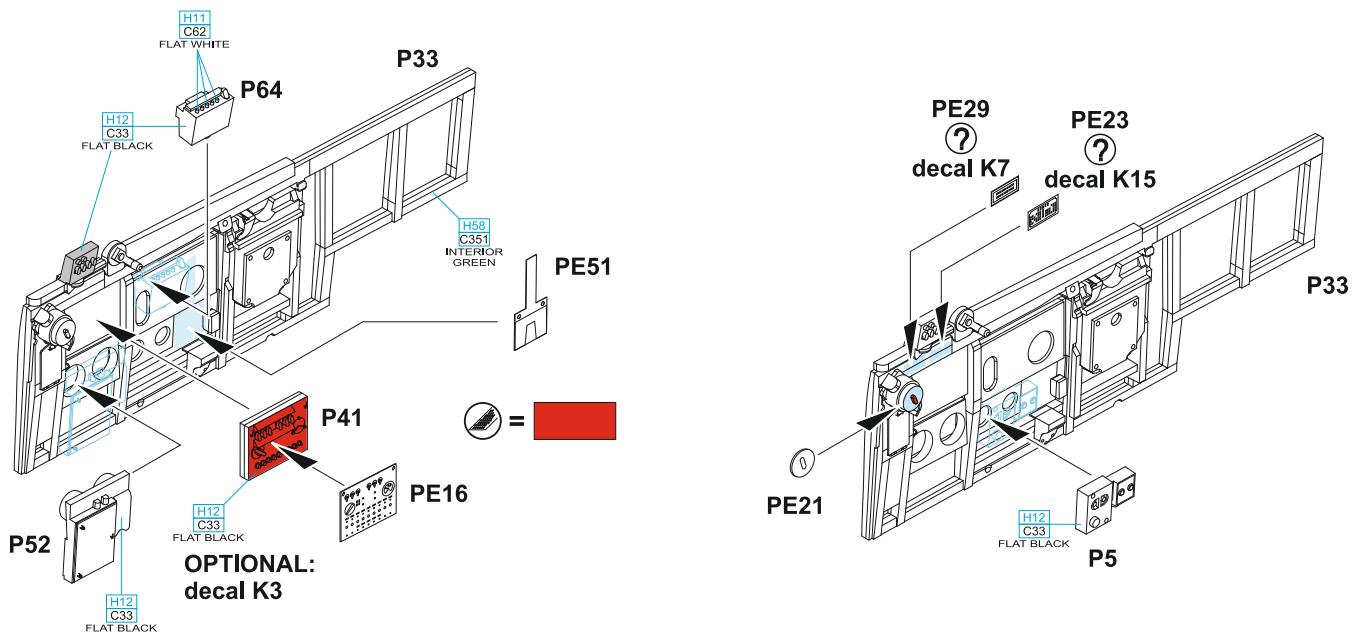
P1, P58 - MARKINGS C,D,E,F,G ONLY

A**SIDE VIEW**

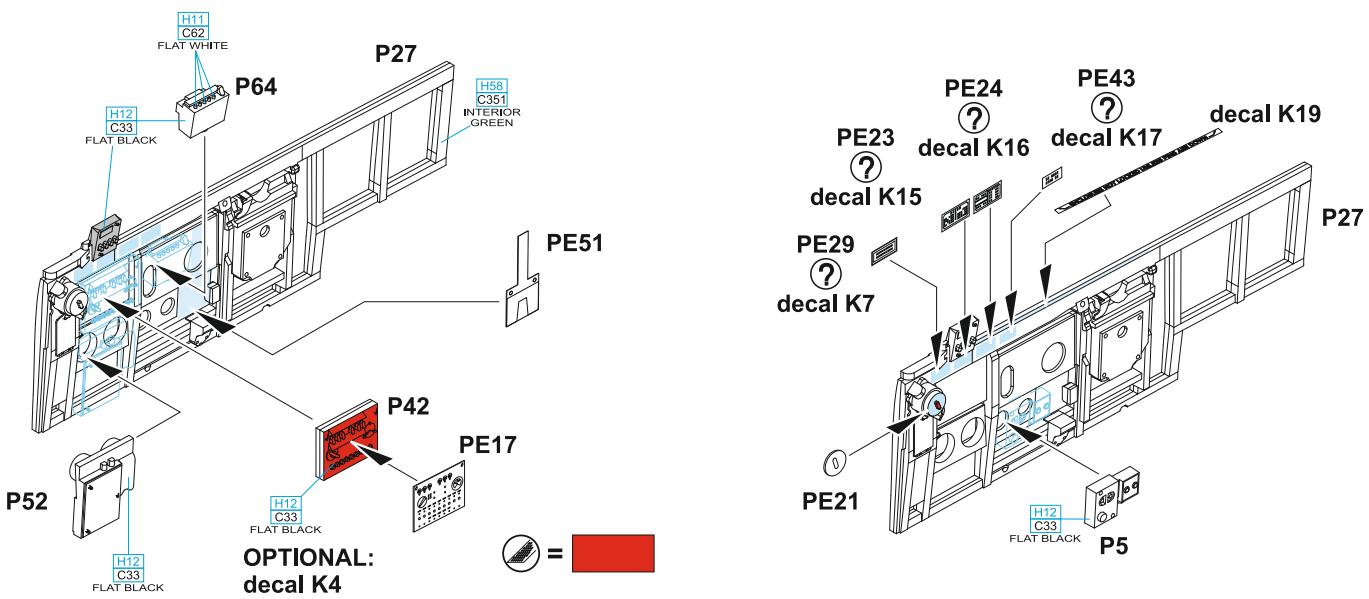
B

MARKINGS A,B,C,D

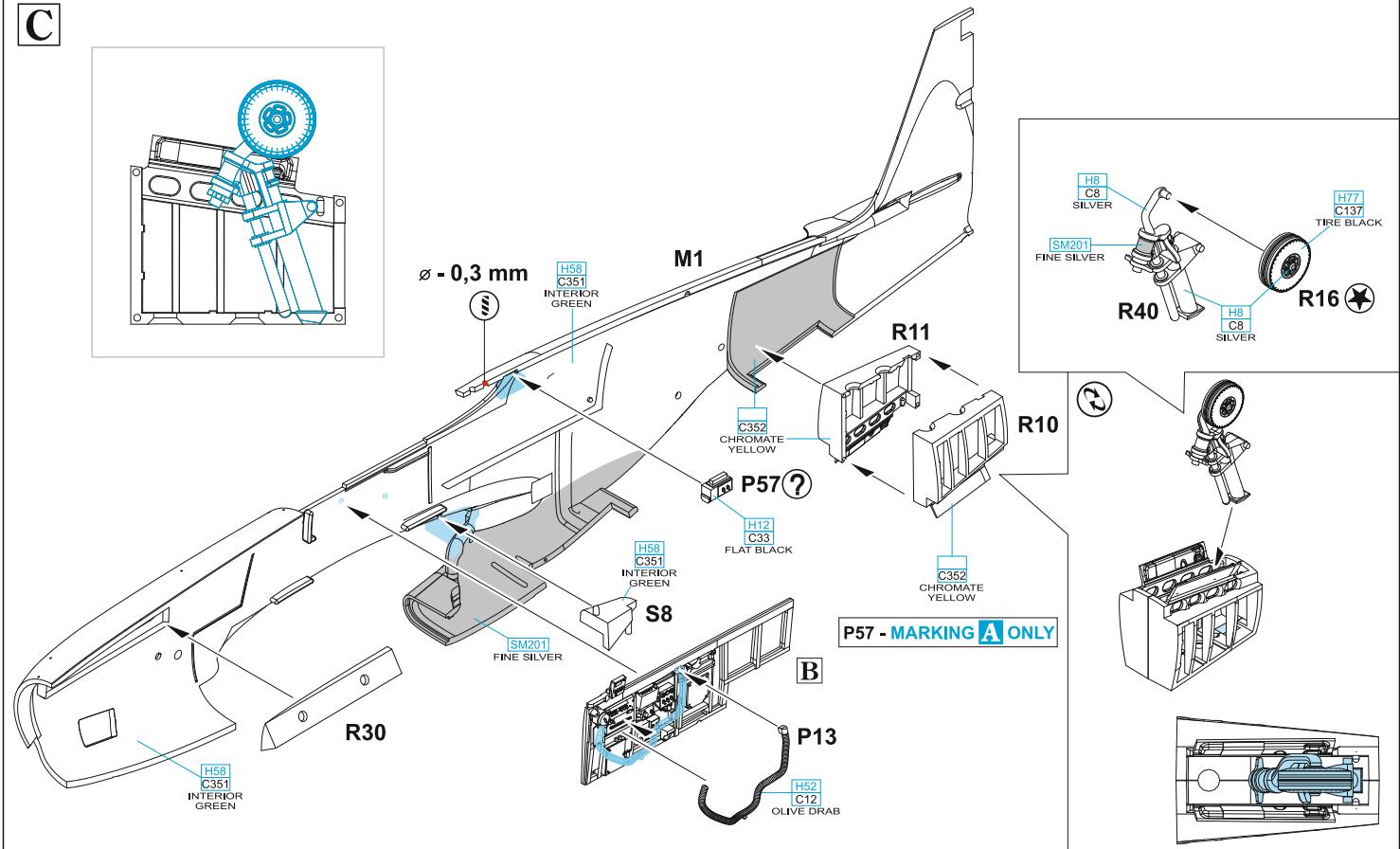

?

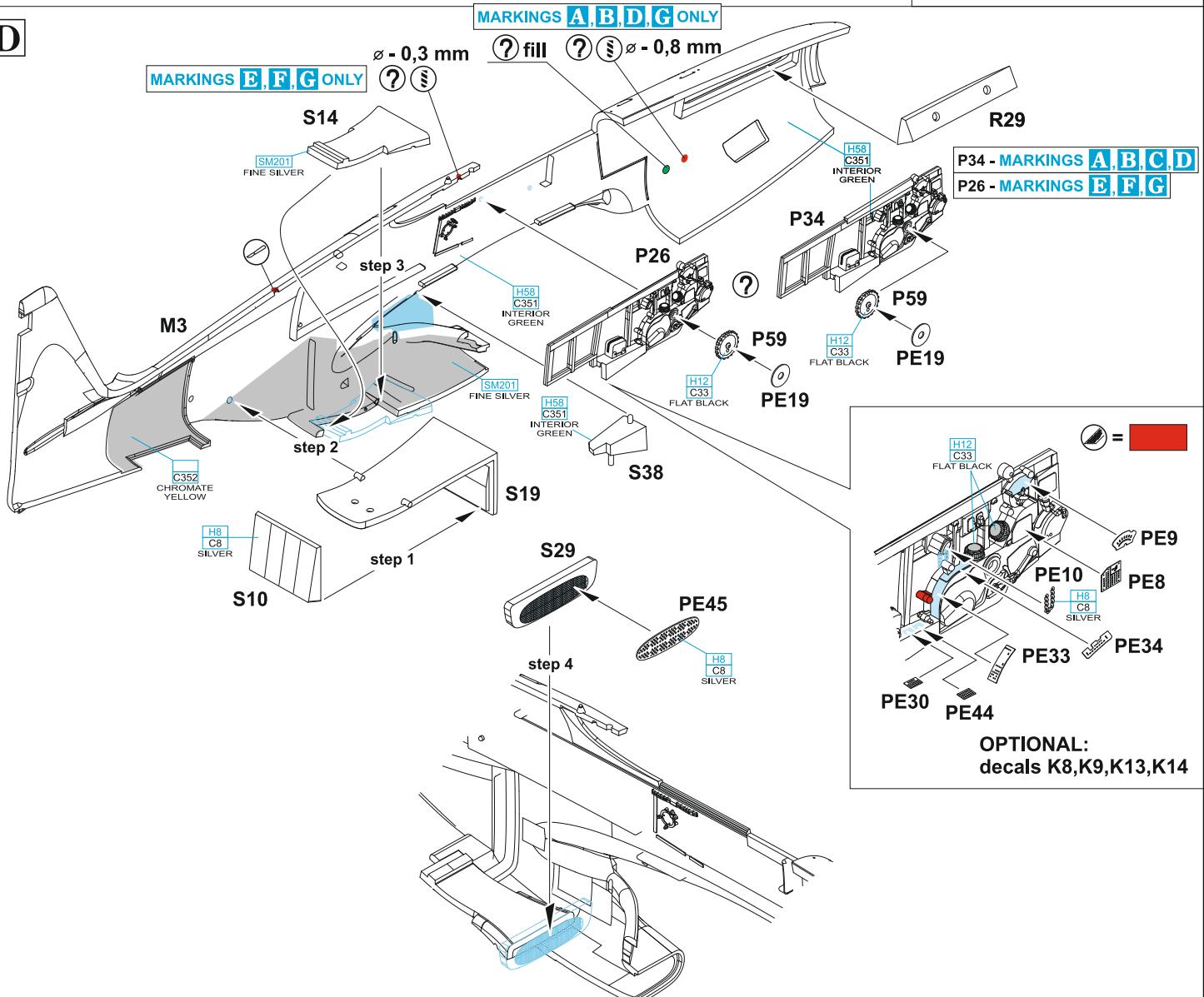
MARKINGS E,F,G

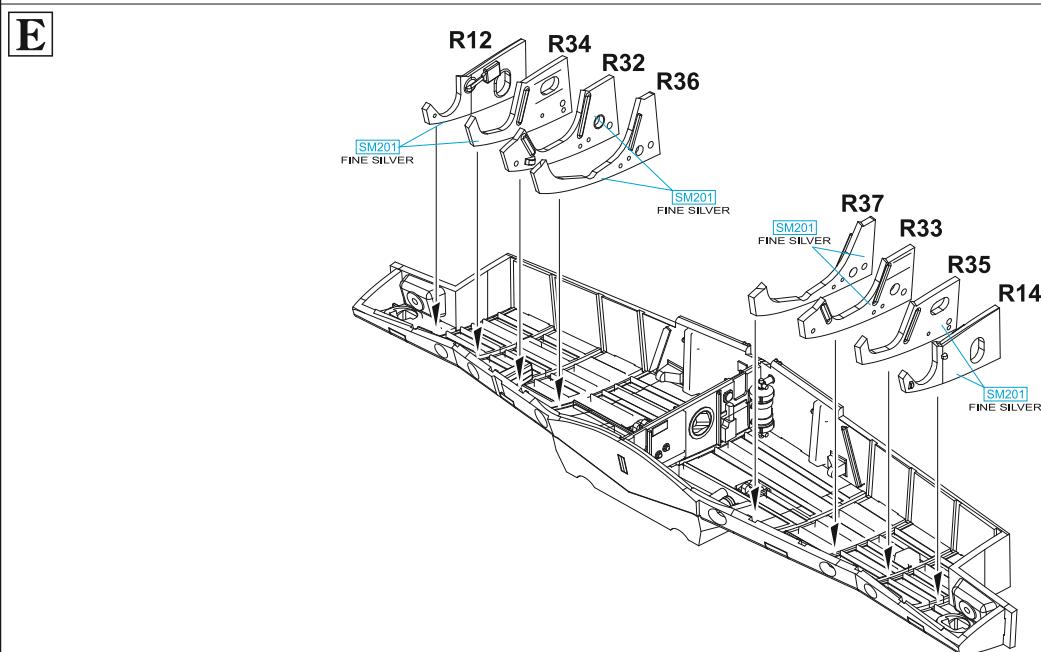
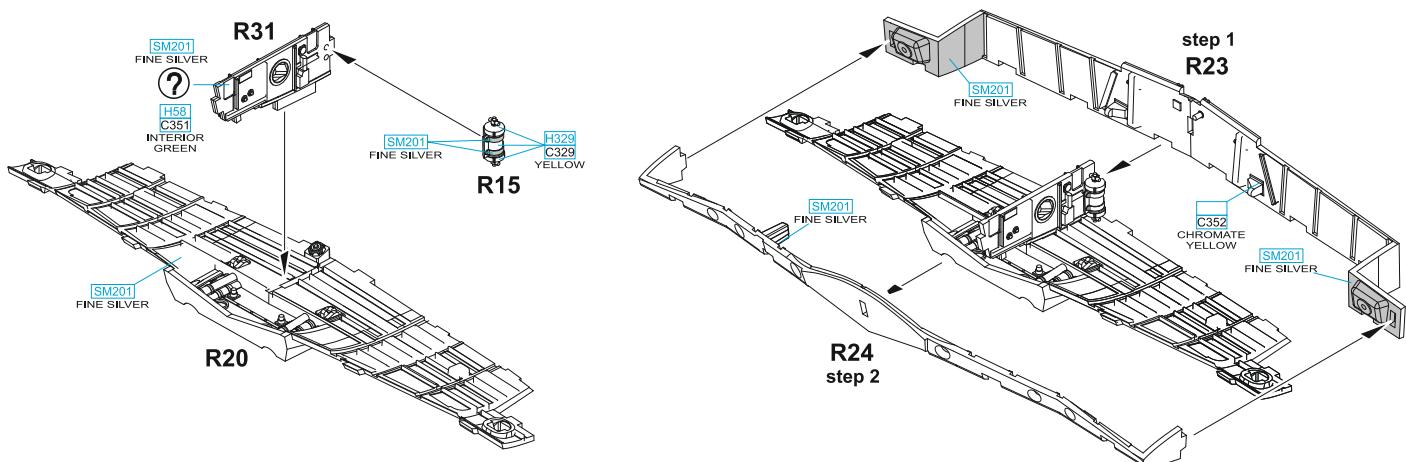
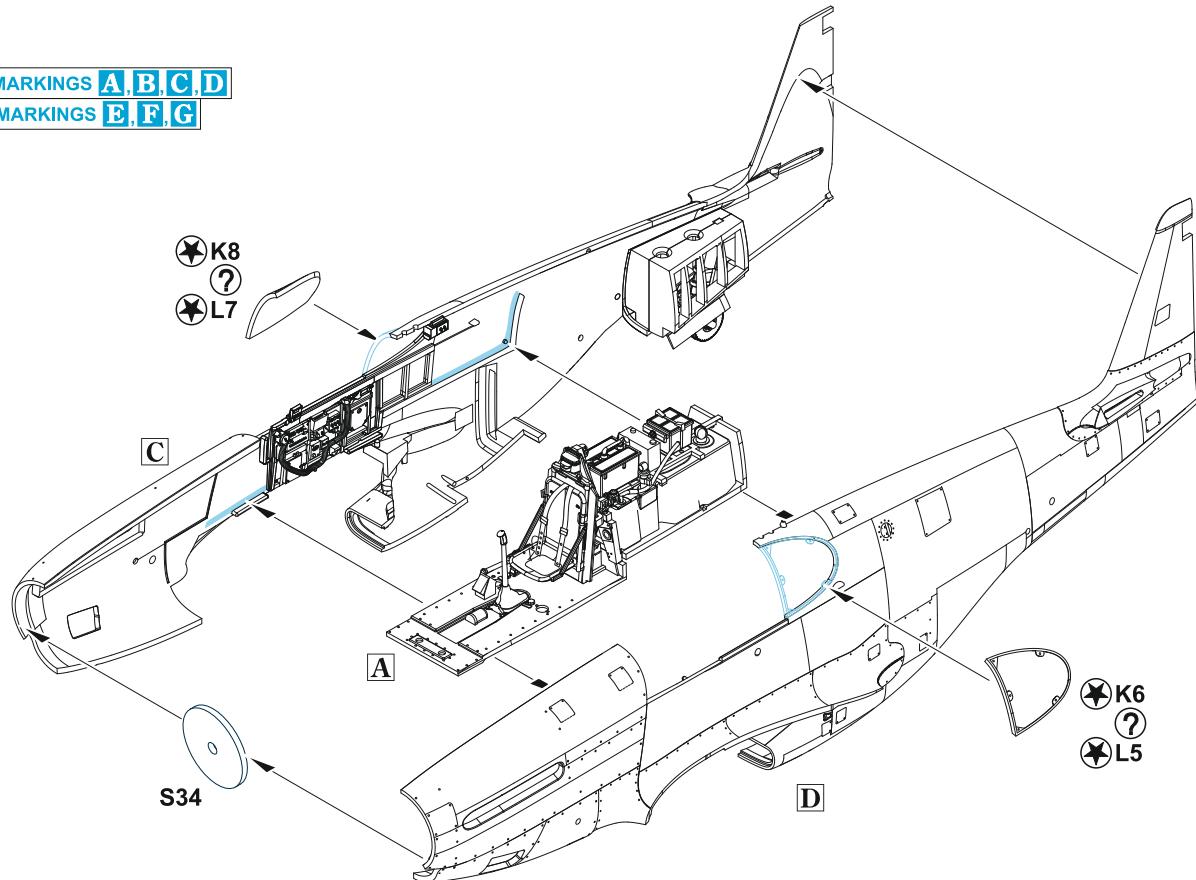
C

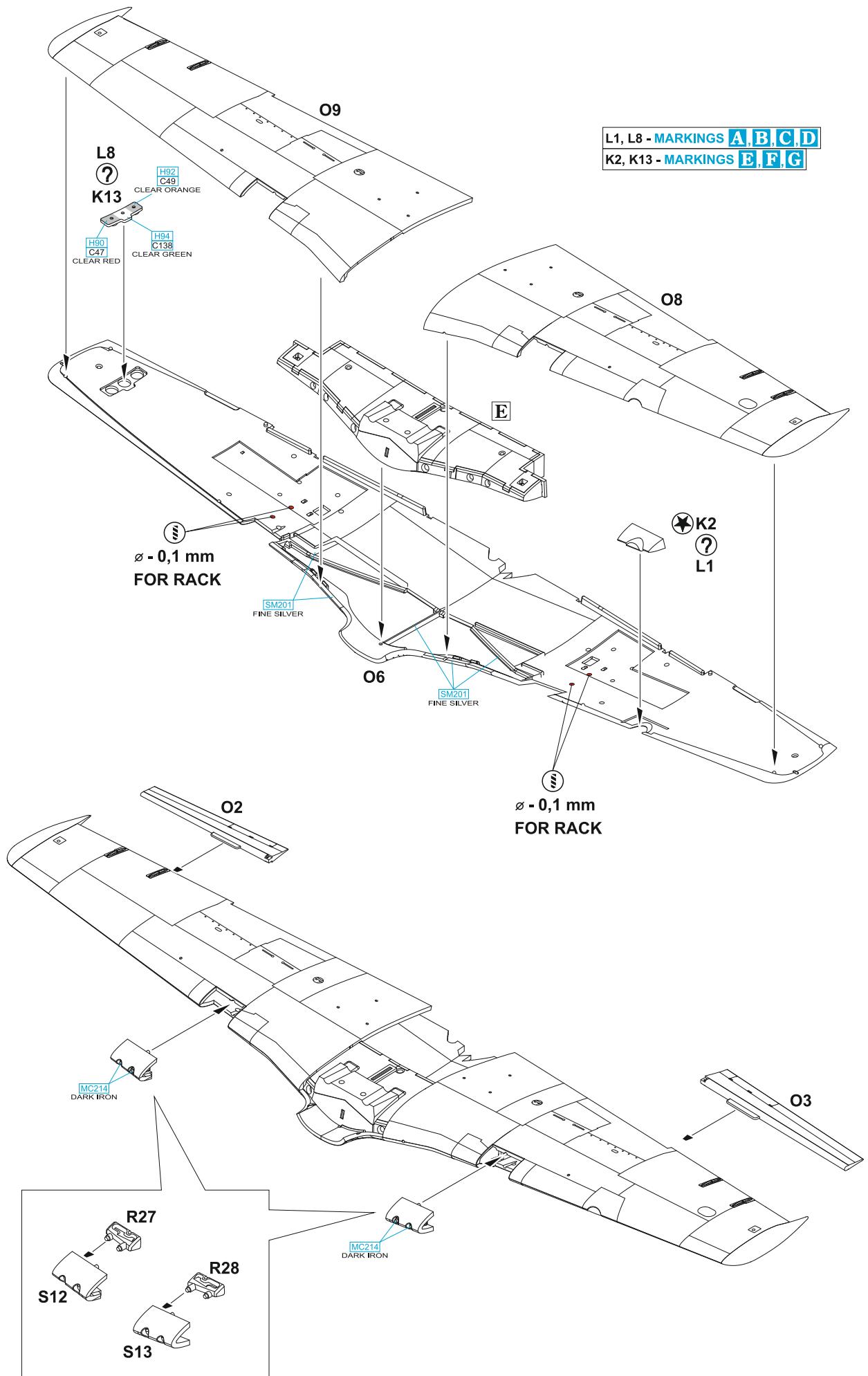

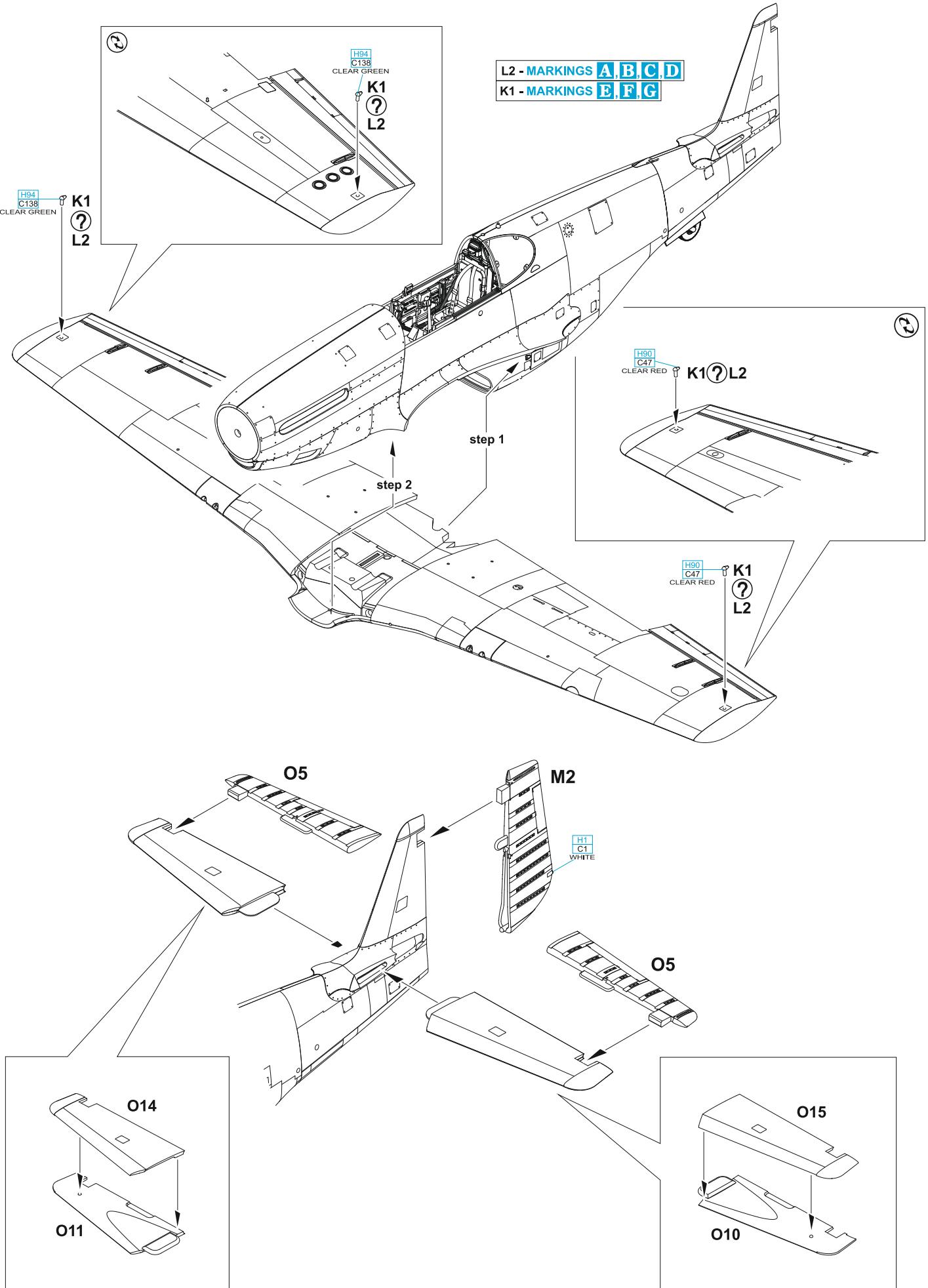
D

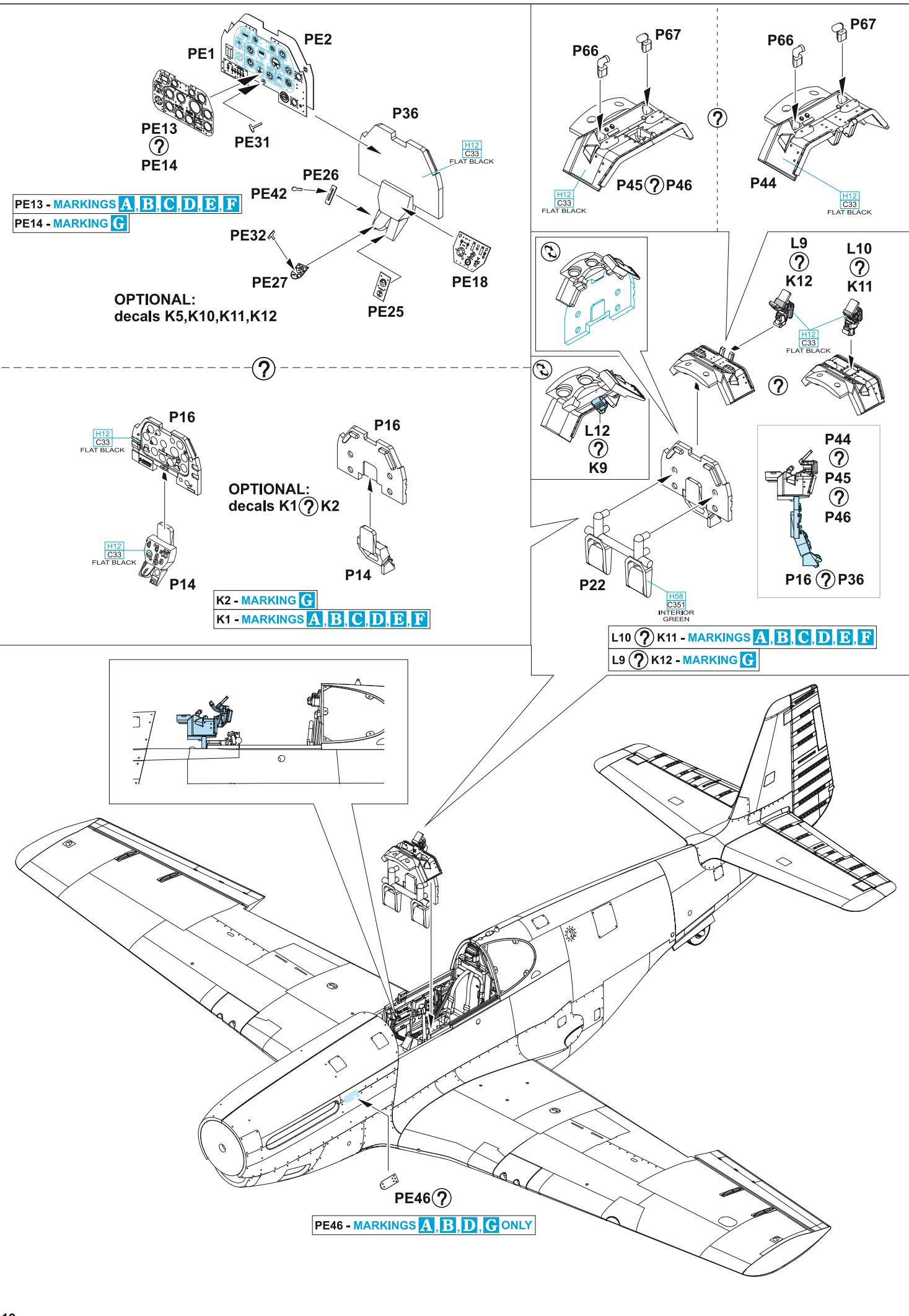

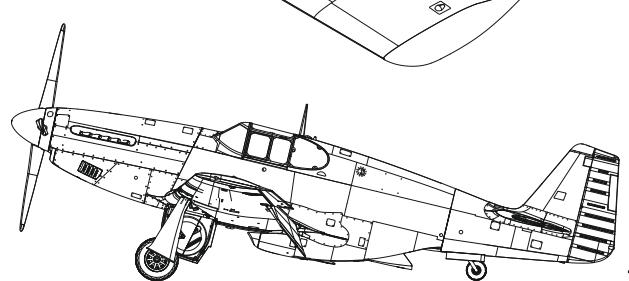
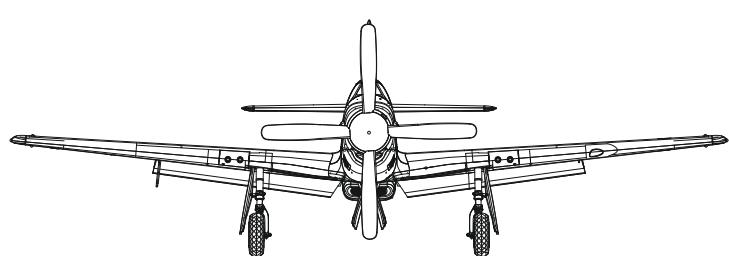
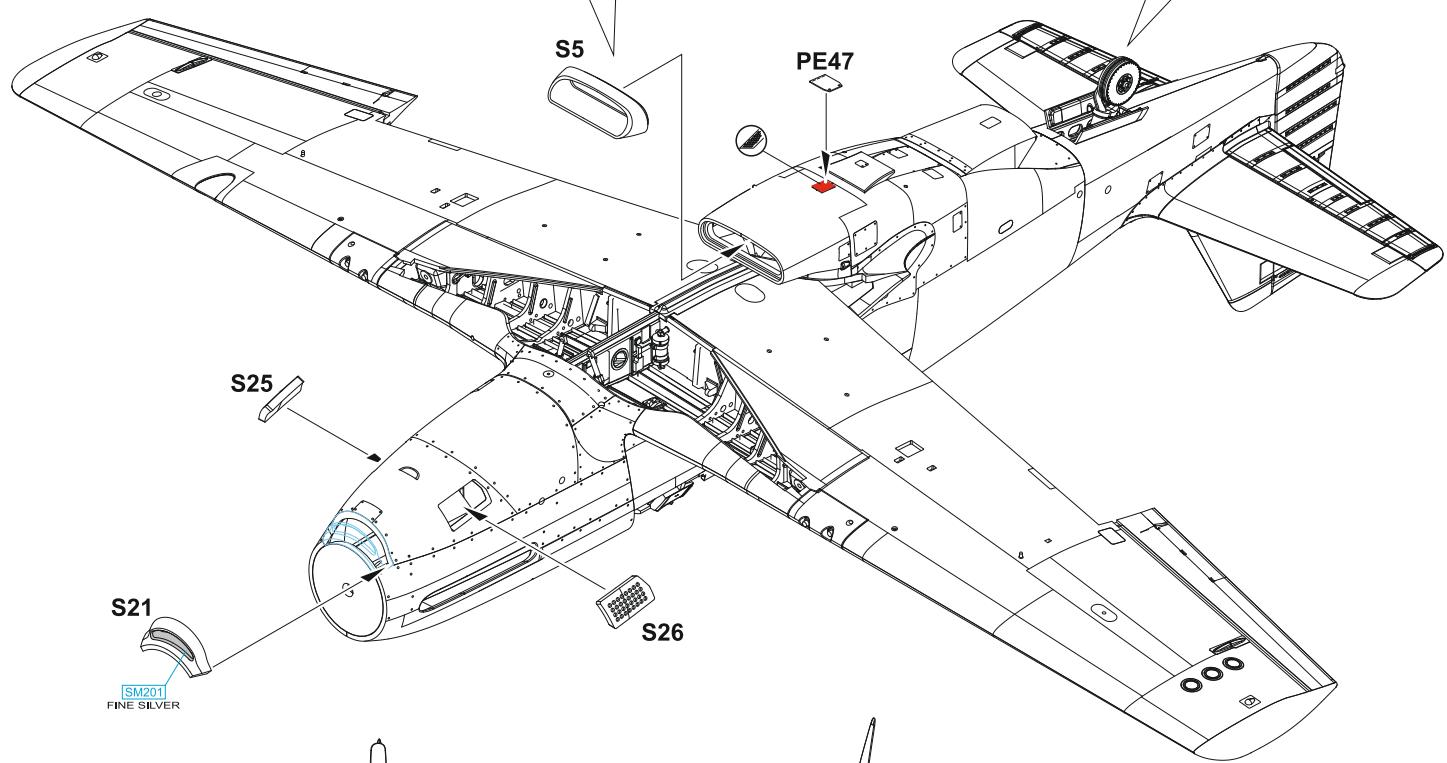
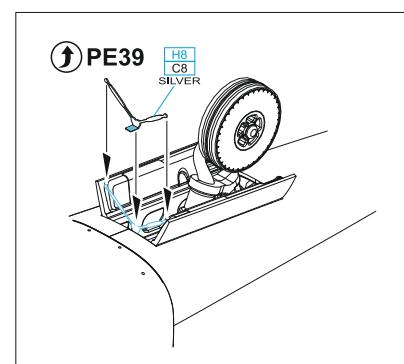
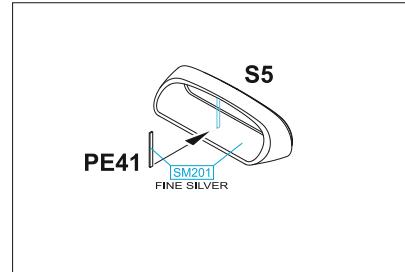
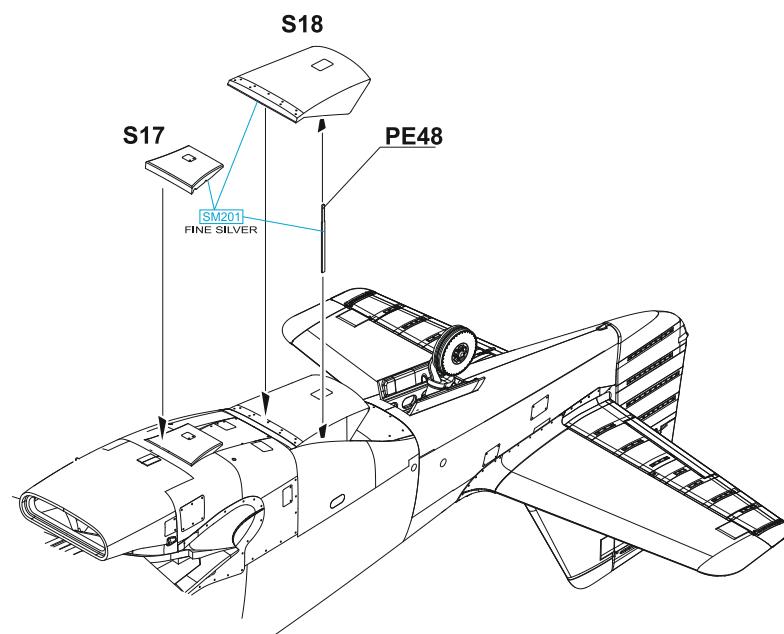
L5, L7 - MARKINGS A,B,C,D
K6, K8 - MARKINGS E,F,G

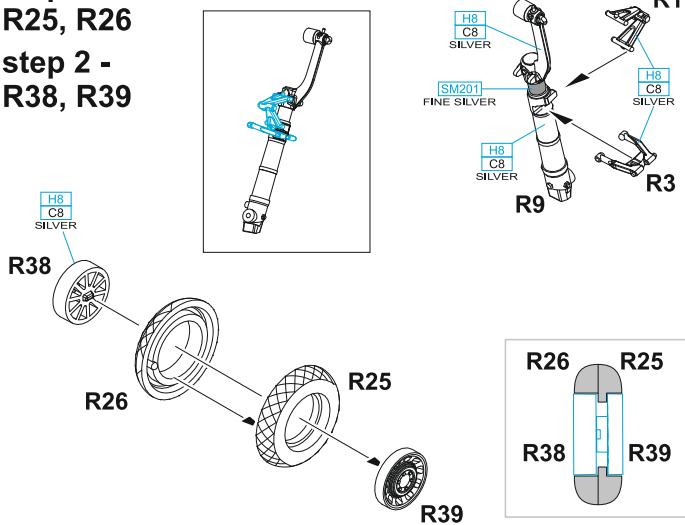

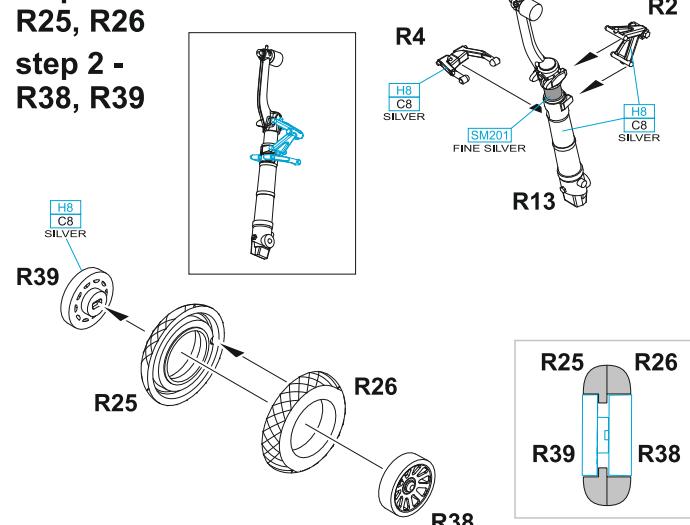

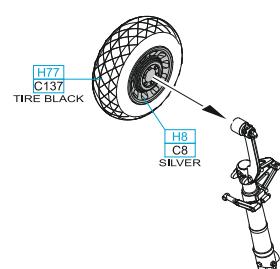
step 1 -
R25, R26
step 2 -
R38, R39

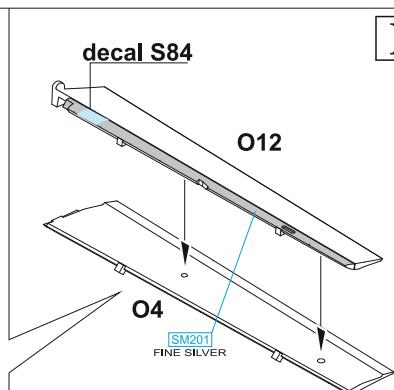
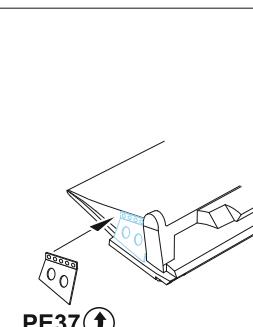
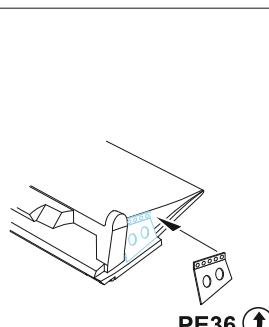
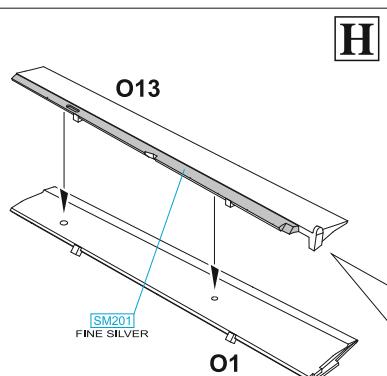
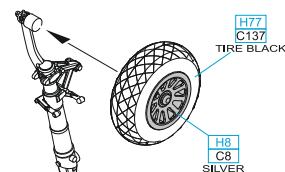
step 1 -
R25, R26
step 2 -
R38, R39

F

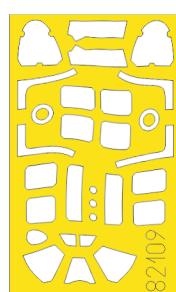

G

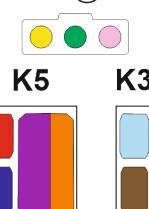

eduard
MASK

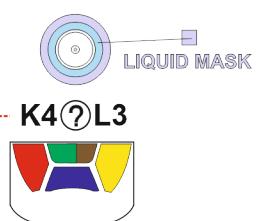
82109

K13⑦L8

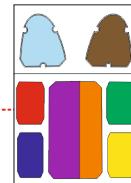
R16

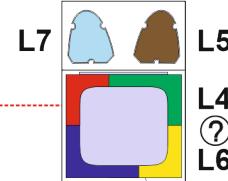
K2⑦L1

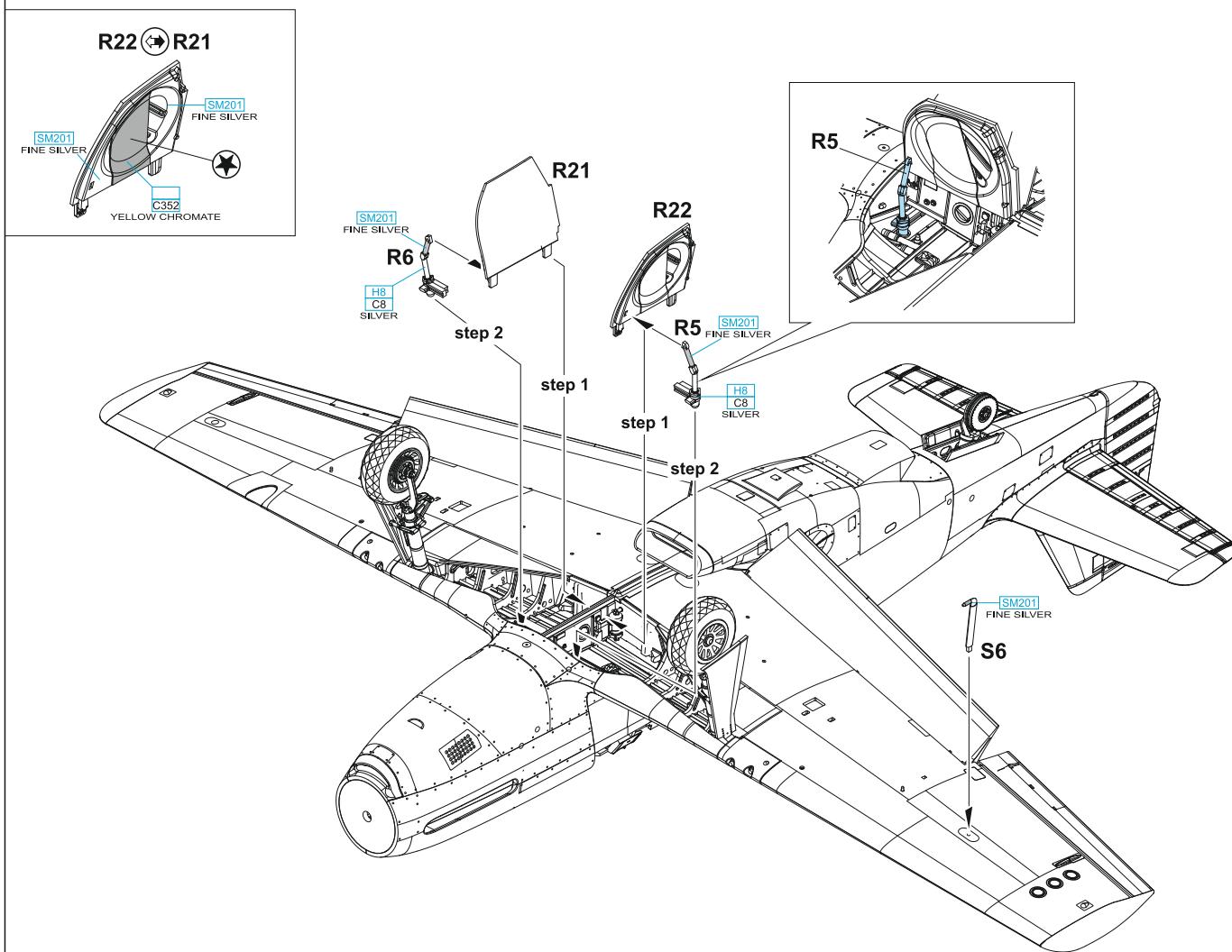
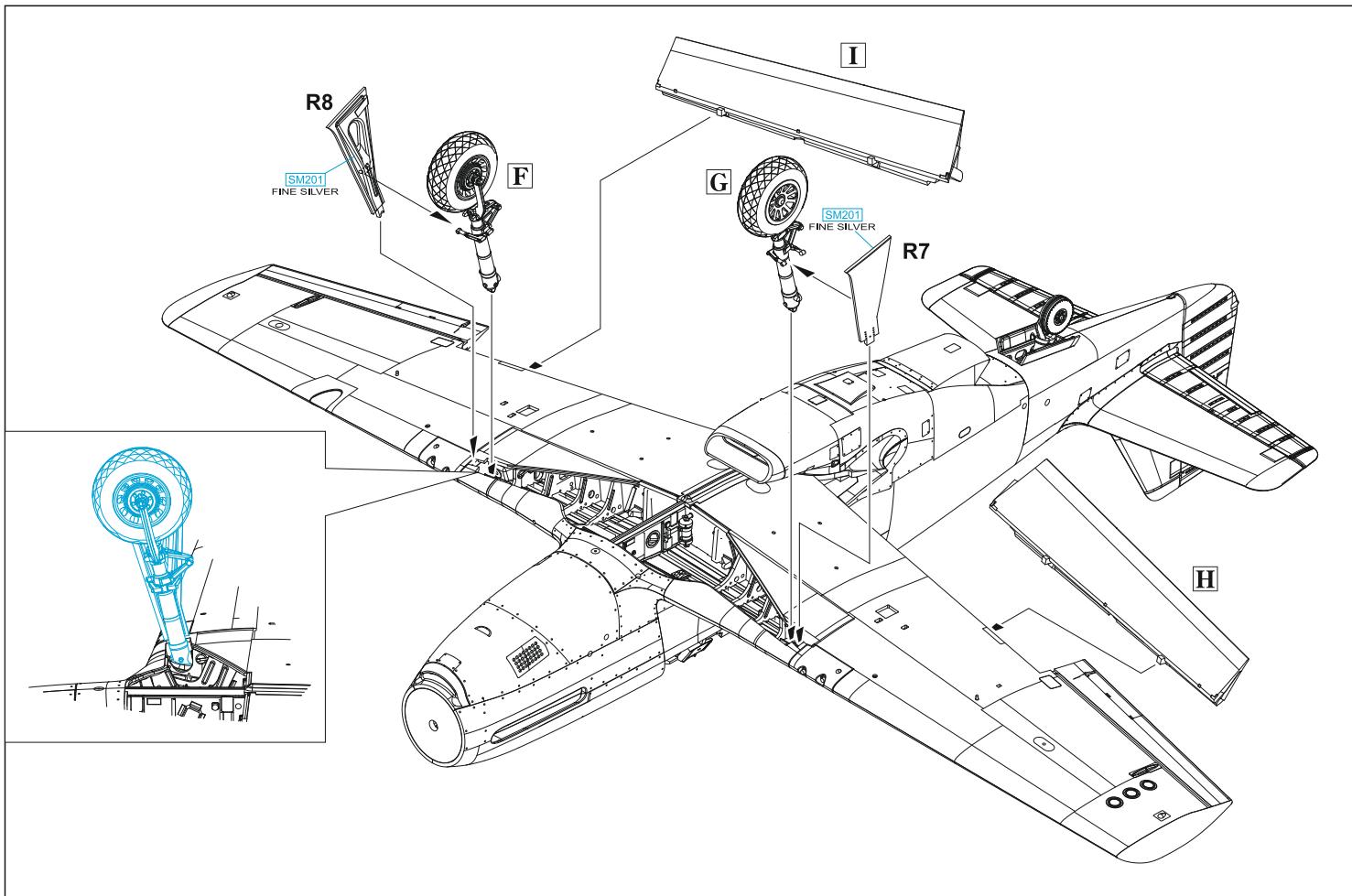
K6 K8

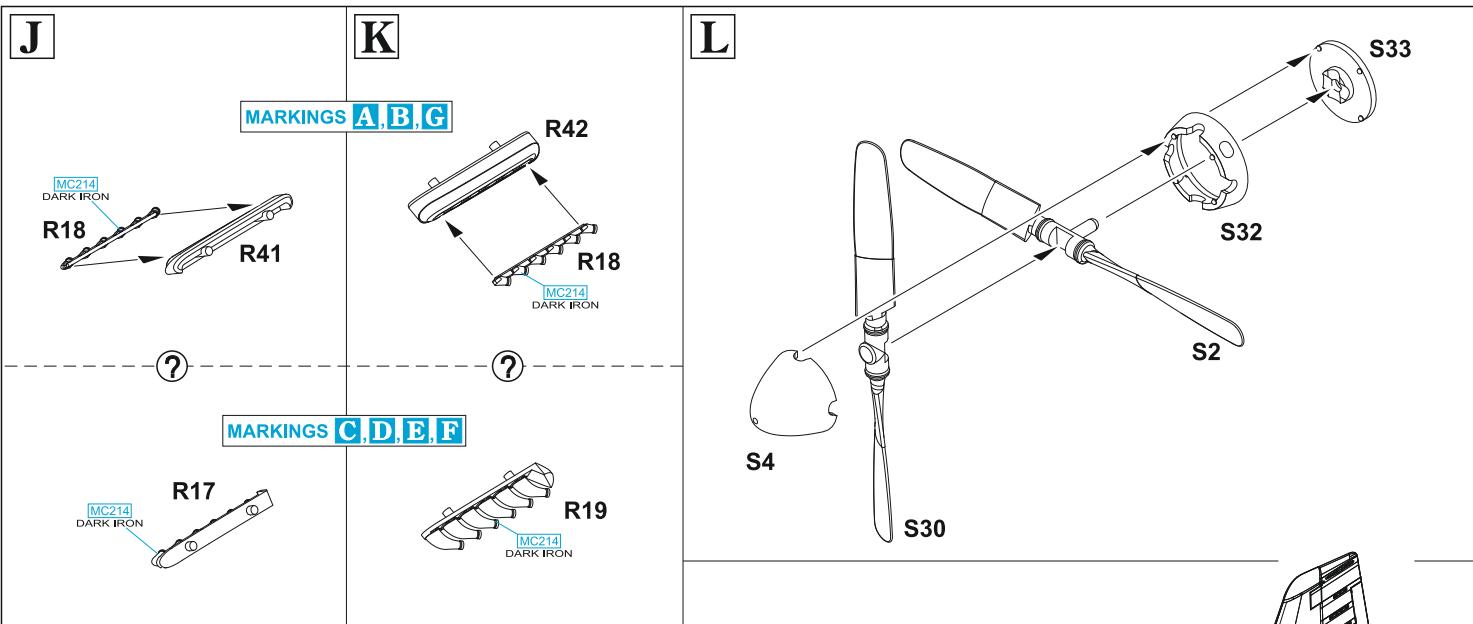

K7

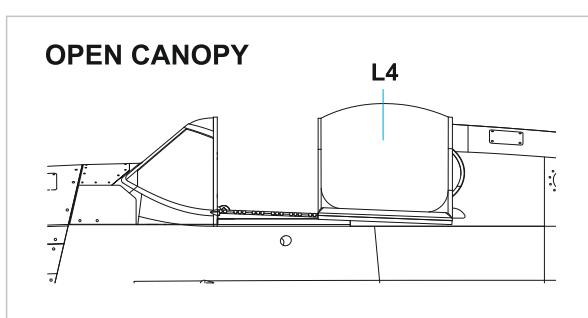

LIQUID MASK

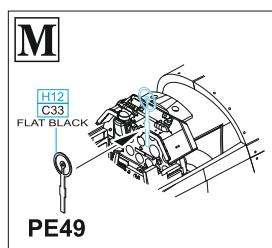
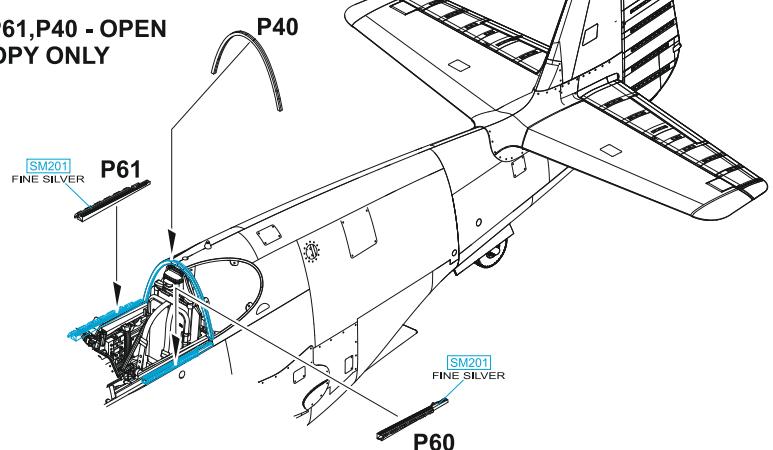

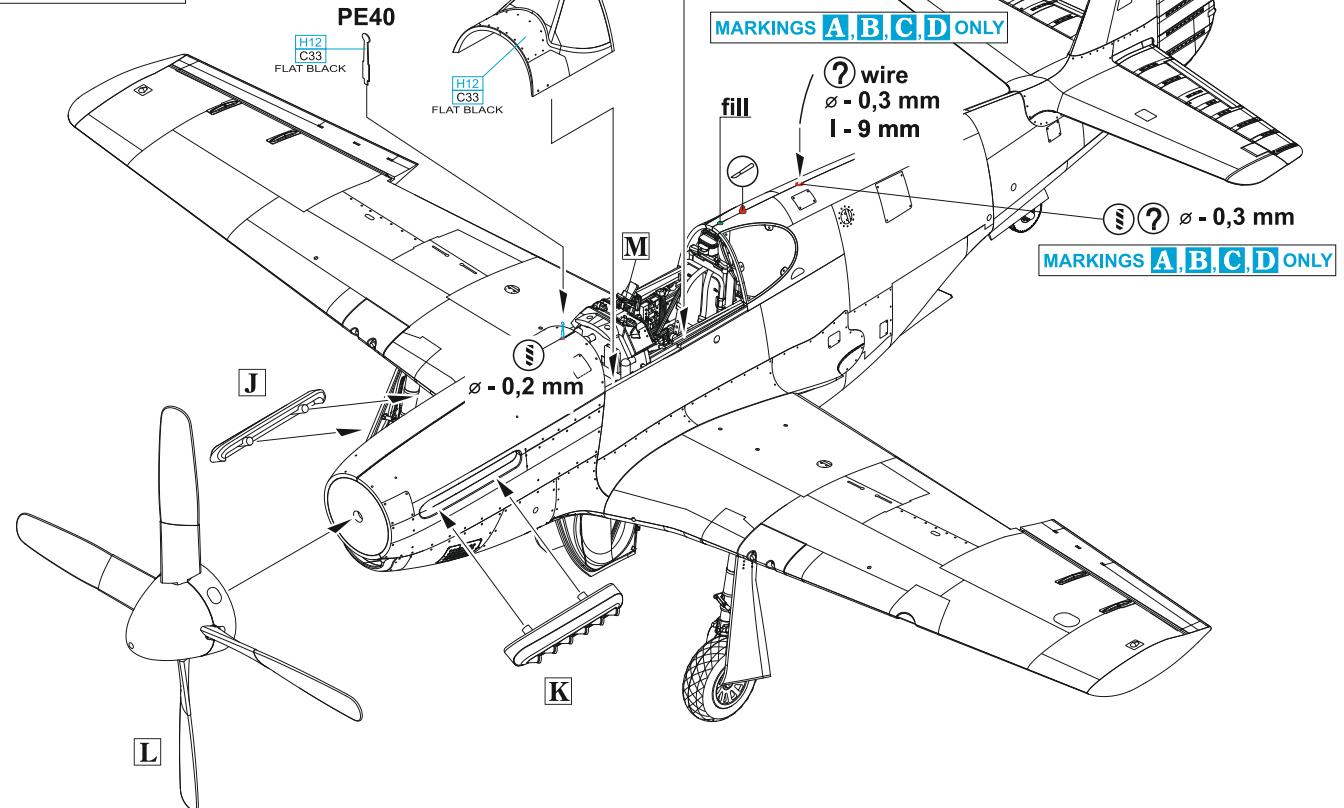
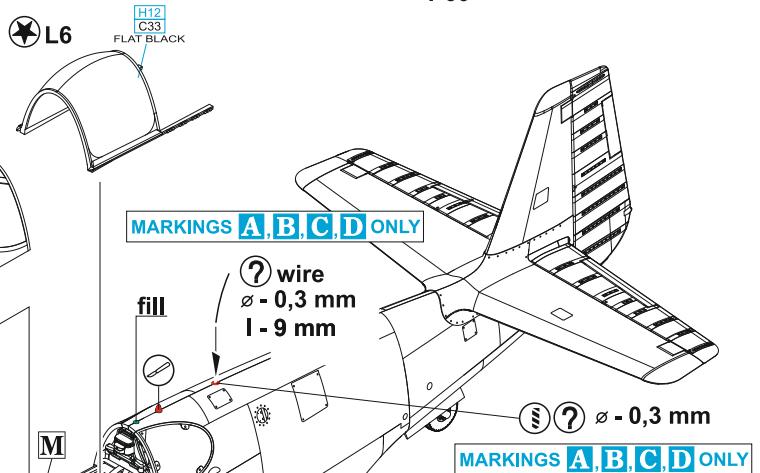
MARKINGS A,B,C,D

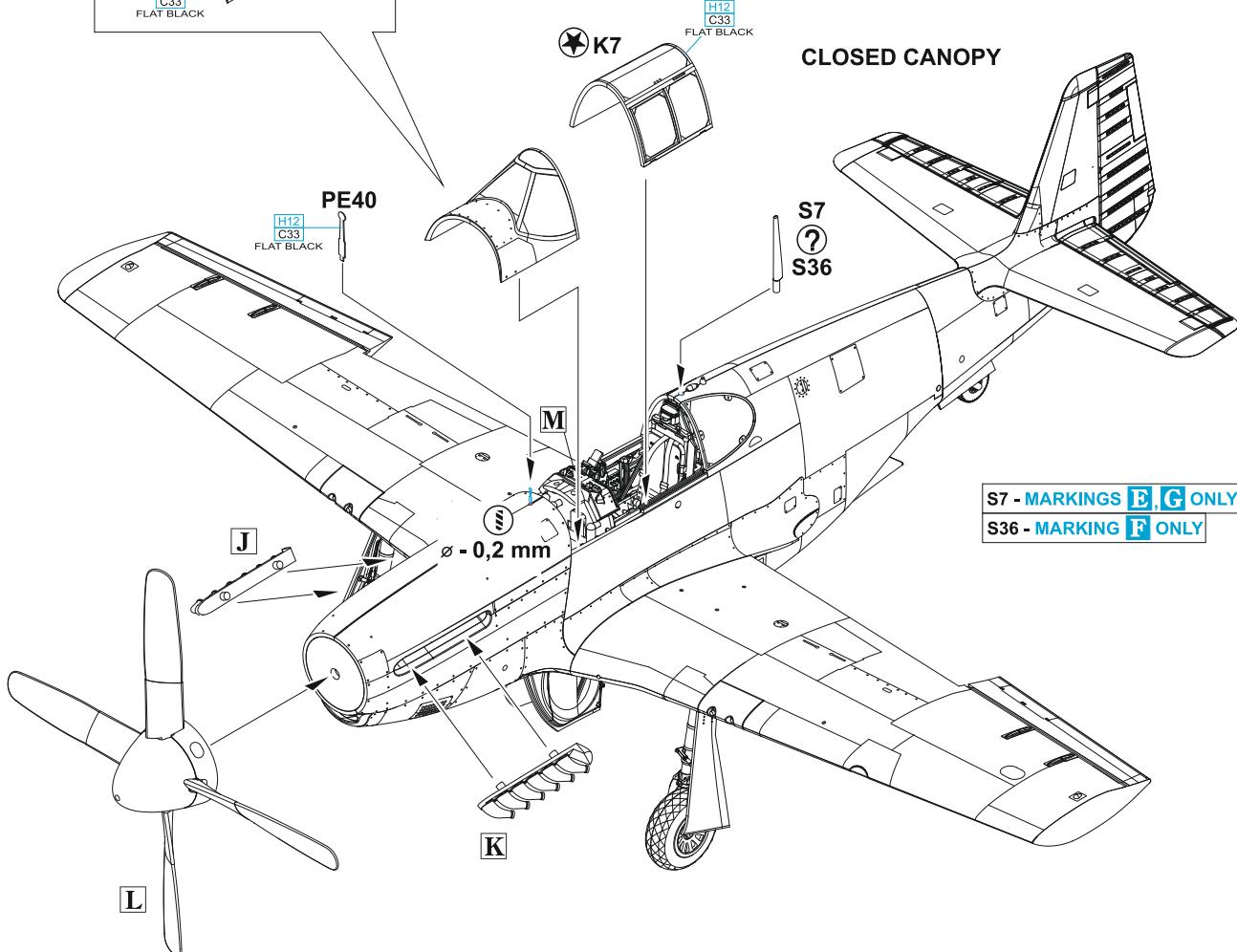
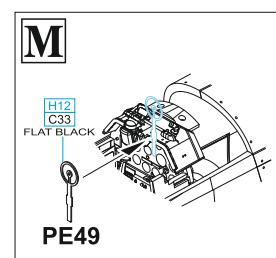
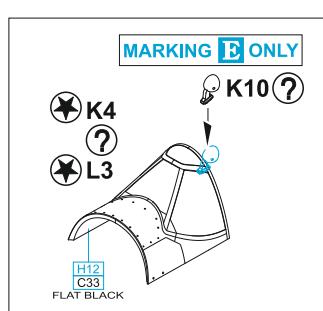
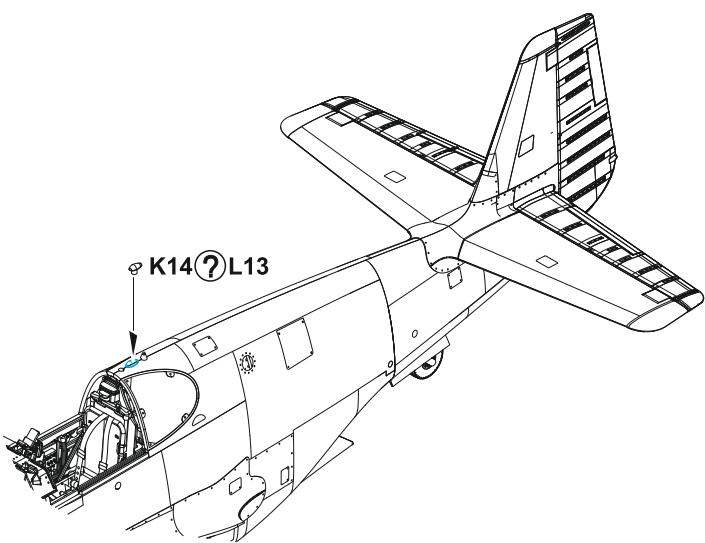
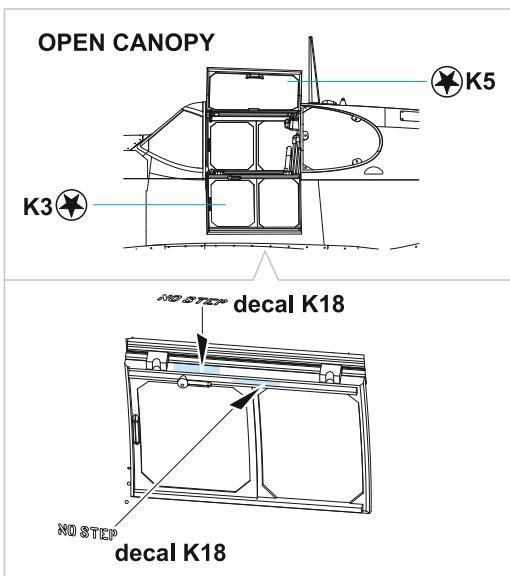
P60,P61,P40 - OPEN CANOPY ONLY

CLOSED CANOPY

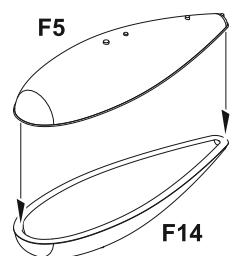

MARKINGS E, F, G

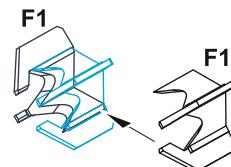
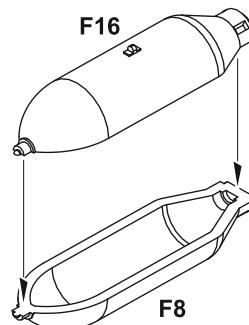
N

2 pcs.

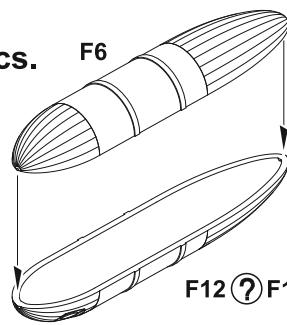
P

MARKINGS F, G ONLY

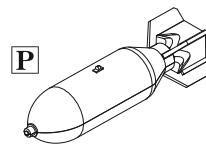
2 pcs.

O

2 pcs. F6

F12 ⑦ F13

P

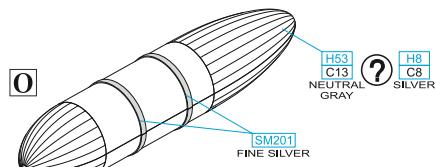
H4 C4 YELLOW

H8 C8 SILVER

H52 C12 OLIVE DRAB

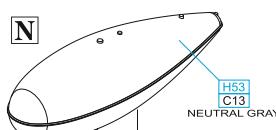
?

H53 C13 NEUTRAL GRAY

SM201 FINE SILVER

?

H53 C13 NEUTRAL GRAY

F20

H8 C8 SILVER

H53 C13 NEUTRAL GRAY

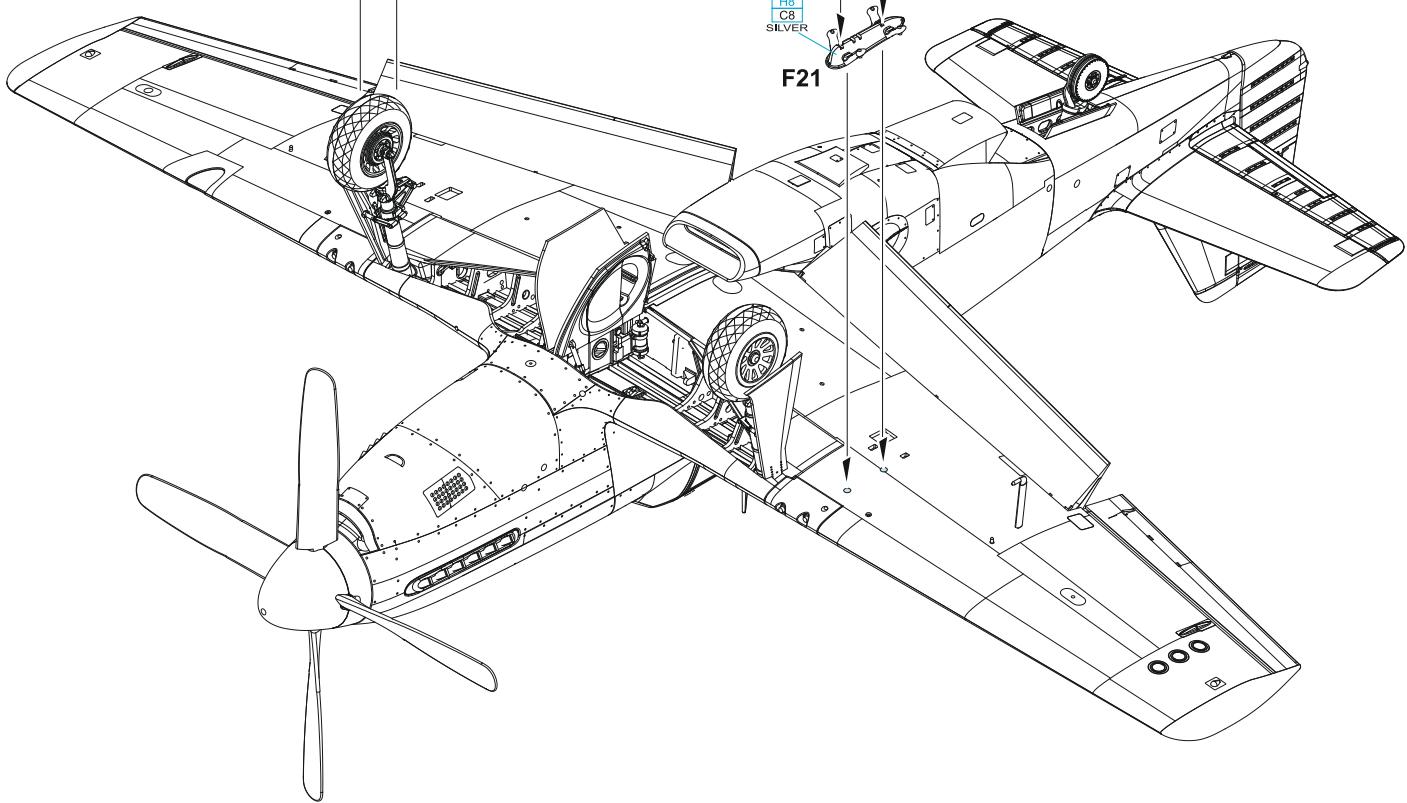
SM201 FINE SILVER

H53 C13 NEUTRAL GRAY

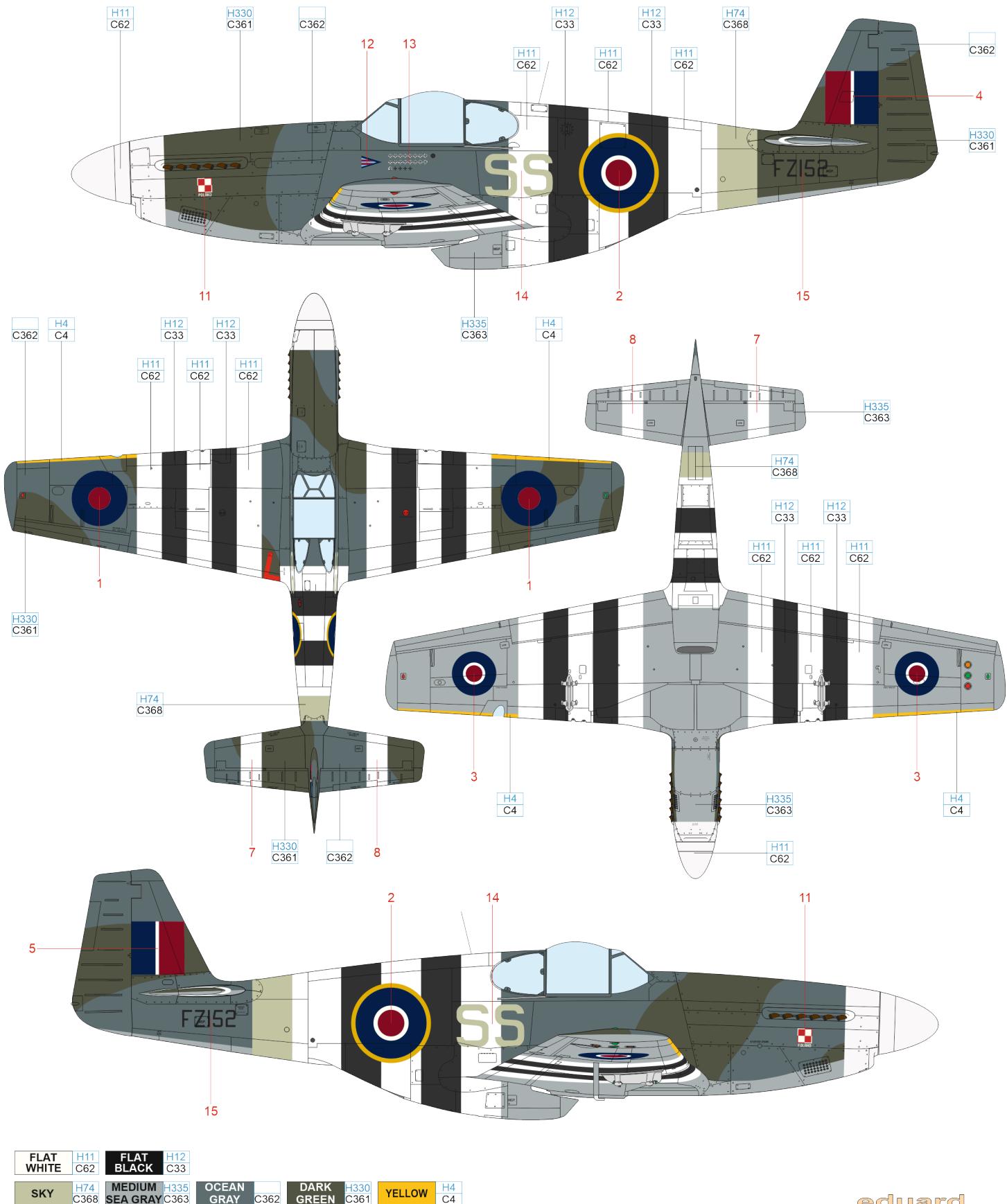
H8 C8 SILVER

F21

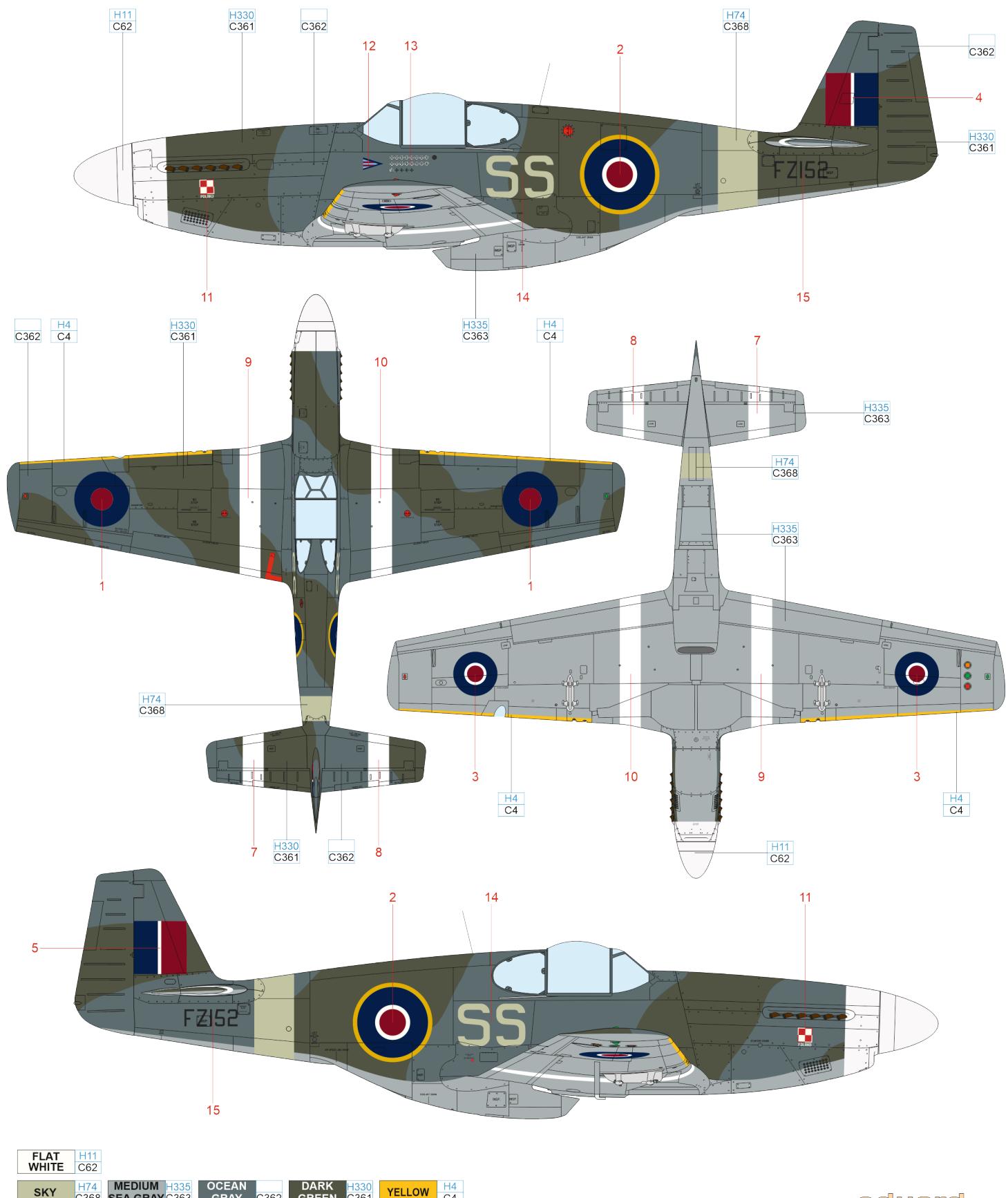
A FZ152, W/Cdr Stanisław Skalski, No. 133 (Polish) Wing, Holmsley South, Velká Británie, červen-srpen 1944

Stanisław Skalski byl velitelem No. 133 Wing v období od 4. dubna 1944 do 3. srpna 1944. Během tohoto období používal jako svůj osobní letoun Mustang sériového čísla FZ152. Původně P-51B s/n 43-6533 nesl kamuflážní schéma v neobvyklém vzoru B, které se vyznačovalo prohozením odstínů kamuflážních polí. Na trup svého Mustangu si Skalski nechal pozemním personálem nakreslit své iniciály SS, na levou stranu trupu pod kabinou znak velitele křídla, za kterým bylo vyznačeno 17 černých křížů s bílými okraji a čtyři kříže bez nich. V období spojeneckého vylodění v Normandii byl Skalskemu letoun natřen černo-bílými invazními pruhy na křídle a trupu. W/Cdr Skalski si se svým Mustangem připsal 24. června 1944 poslední dvě potvrzená vítězství ve své válečné kariéře i přesto, že své oběti nesáhl palbou. Při přiblížení na 150 yardů (135 m) se totiž neprátelské Bf 109 při úhybném manévrování dotkly křídly a obě se zřítily. Stanisław Skalski byl nejúspěšnějším polským esem druhé světové války s bilancí 23 potvrzených sestrelů, jeden pravděpodobný a pět poškození neprátelských letounů. Třikrát byl vyznamenán britským DFC a obdržel řadu dalších ocenění.

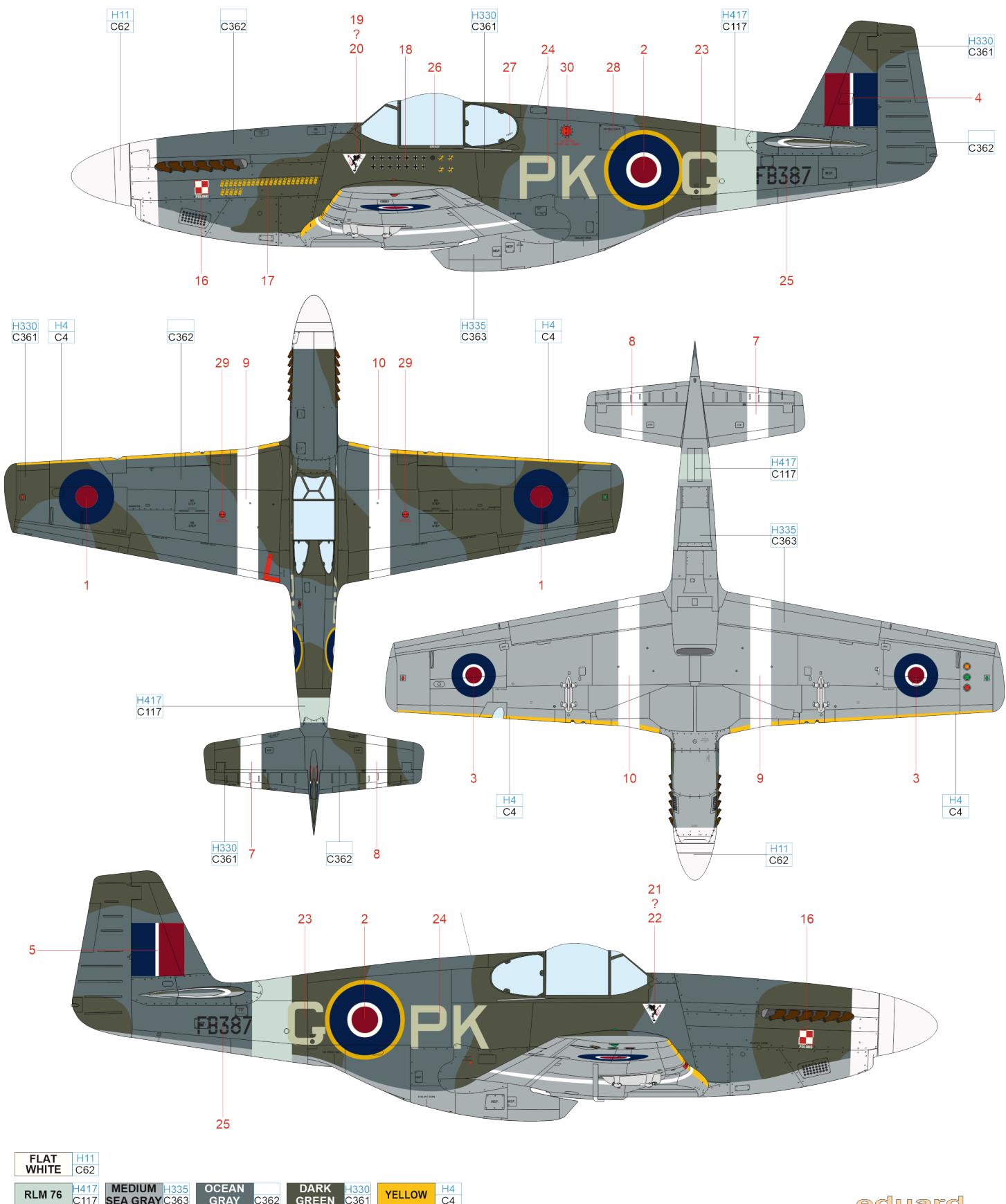
B FZ152, W/Cdr Stanisław Skalski, No. 133 (Polish) Wing, Coolham, Velká Británie duben-květen 1944

Stanisław Skalski se narodil 27. listopadu 1915 v Lambušně u Kodymy (nyní na Ukrajině). Po napadení Polska nacistickým Německem se stal jedním ze dvou nejúspěšnějších polských stíhačů, kteří se účastnili bojů proti německým silám. Přes Francii uprchl do Velké Británie, v lednu 1940 se připojil k RAF a zúčastnil se Bitvy o Británii v rámci No. 501 Sqn Počátkem března 1942 byl převelen k No. 306 Sqn jako velitel B letky. Od května 1942 byl povýšen a převzal velení No. 317 Squadron. Počátkem roku 1943 vedl speciální skupinu nazvanou Polish Flying Team operující v rámci No. 145 Sqn na Spitfirech Mk.IXc v severní Africe. V červenci 1943 se stal velitelem britské No. 601 Sqn. Koncem roku se vrátil do Velké Británie, kde létal ve funkci velitele No. 131 Wingu v Northoltu, ale v dubnu 1944 se přesunul k No. 133 Wing, který byl přezbrojen na Mustangy Mk.III. Zde setrval do poloviny srpna 1944. Po válce sloužil na velitelství britských okupačních vzdušných sil v Německu. Po návratu do Polska byl v roce 1949 uvězněn komunisty na základě obvinění ze špináže pro Západ. Strávil šest let ve vězení, kde čekal na popravu. V roce 1956 byl Skalski propuštěn a rehabilitován. V roce 1957 se vrátil k polskému letectvu. Později byl aktivní ve sportovním letectví, stal se generálním sekretářem a viceprezidentem Polského aeroklubu. V říjnu 1988 byl povýšen do hodnosti generála (ve výslužbě). Zemřel 12. listopadu 2004.

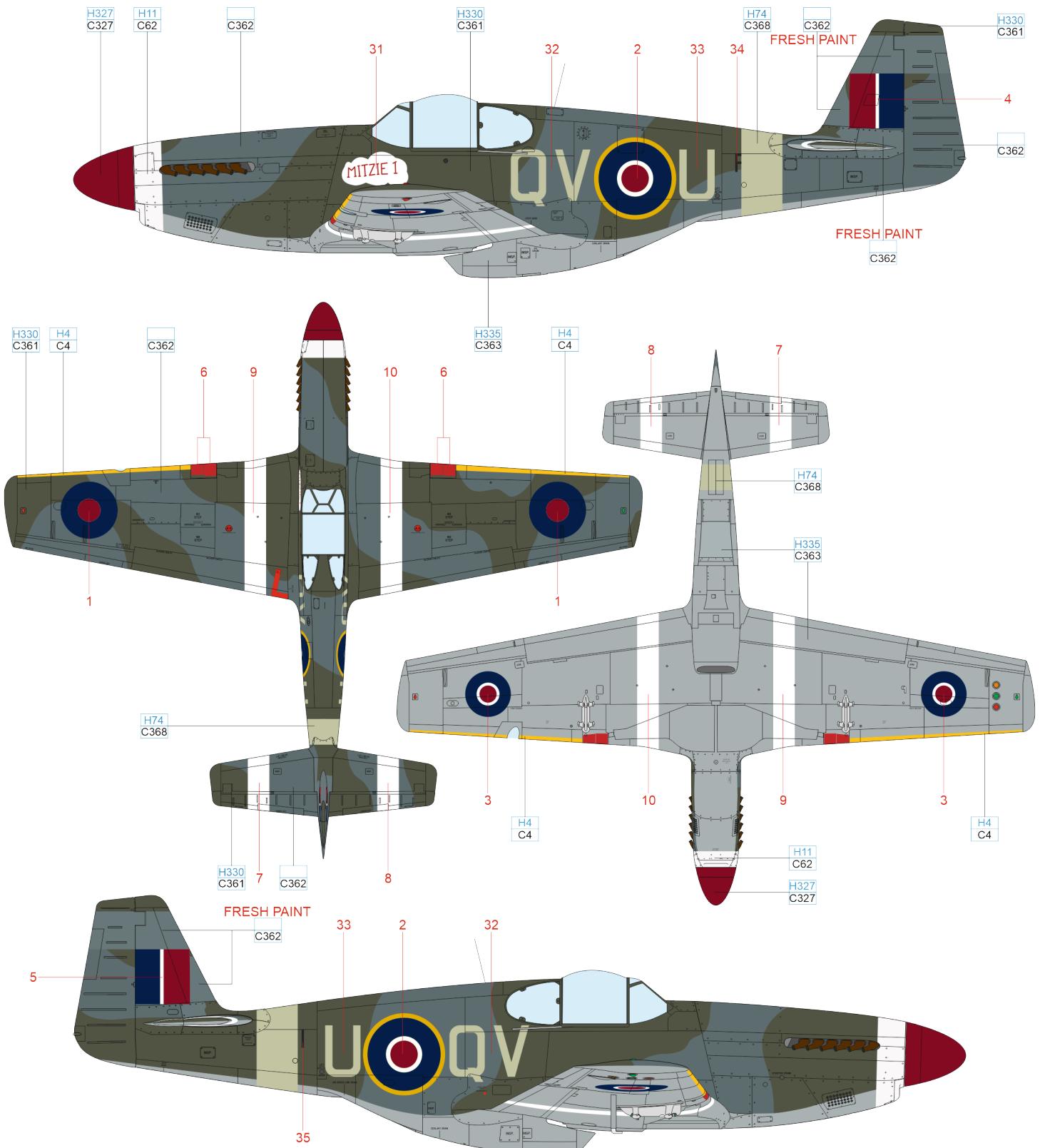
C FB387, S/Ldr Eugeniusz Horbaczewski, No. 315 Squadron, Brenzett, Kent, Velká Británie, srpen 1944

Mustang Mk.III sériového čísla FB387 byl vyroben jako P-51C-10-NT (NA-103) 42-103537 a strávil nějaký čas ve skladu, než byl odesán 28. července 1944 k No. 315 Squadron. Zde si jej vybral jako náhradu za svůj původní osobní FB382 velitel perutě S/Ldr Eugeniusz Horbaczewski. Stejně jako předchozí Mustang byl i jeho nový FB387 opatřen kódovým označením PK-G, žlutými symboly bomb, reprezentujícími útoky na pozemní cíle a skóre zničených německých letounů (černé kříže) a sestřelených V-1 (hákové kříže s překrytými siluetami V-1). Eugeniusz Horbaczewski se narodil 28. září 1917 v Kyjevě, vzdělání získal v Brest-Litovsku a v roce 1937 vstoupil do polského letectva. V září 1939 uprchl přes Rumunsko do Francie a odtud se dostal do Velké Británie. Po dokončení výcviku u RAF byl koncem roku 1940 přidělen k No. 303 Squadron a na začátku roku 1943 byl vybrán do speciální skupiny Polish Flying Team, zformované S. Skalskim a operující v rámci No. 145 Sqn na Spitfirech Mk.IXc. Nad Tuniskem se stal nejúspěšnějším pilotem této skupiny, když během necelého měsíce dosáhl pěti vítězství. Po rozpuštění Polish Flying Teamu byl přidělen k No. 601 Sqn operující v oblasti Středozemního moře a na začátku července k No. 43 Sqn, které od srpna velel. Po návratu do Velké Británie převzal v únoru 1944 velení No. 315 Sqn, létající s Mustangy Mk.III. Dne 18. srpna 1944 byl v oblasti Beauvais sestřelen a zahynul, když předtím sám sestřelil tři Fw 190.

D FZ181, F/Sgt A. J. Fellows, No. 19 Squadron, Funtington, Velká Británie, duben–květen 1944

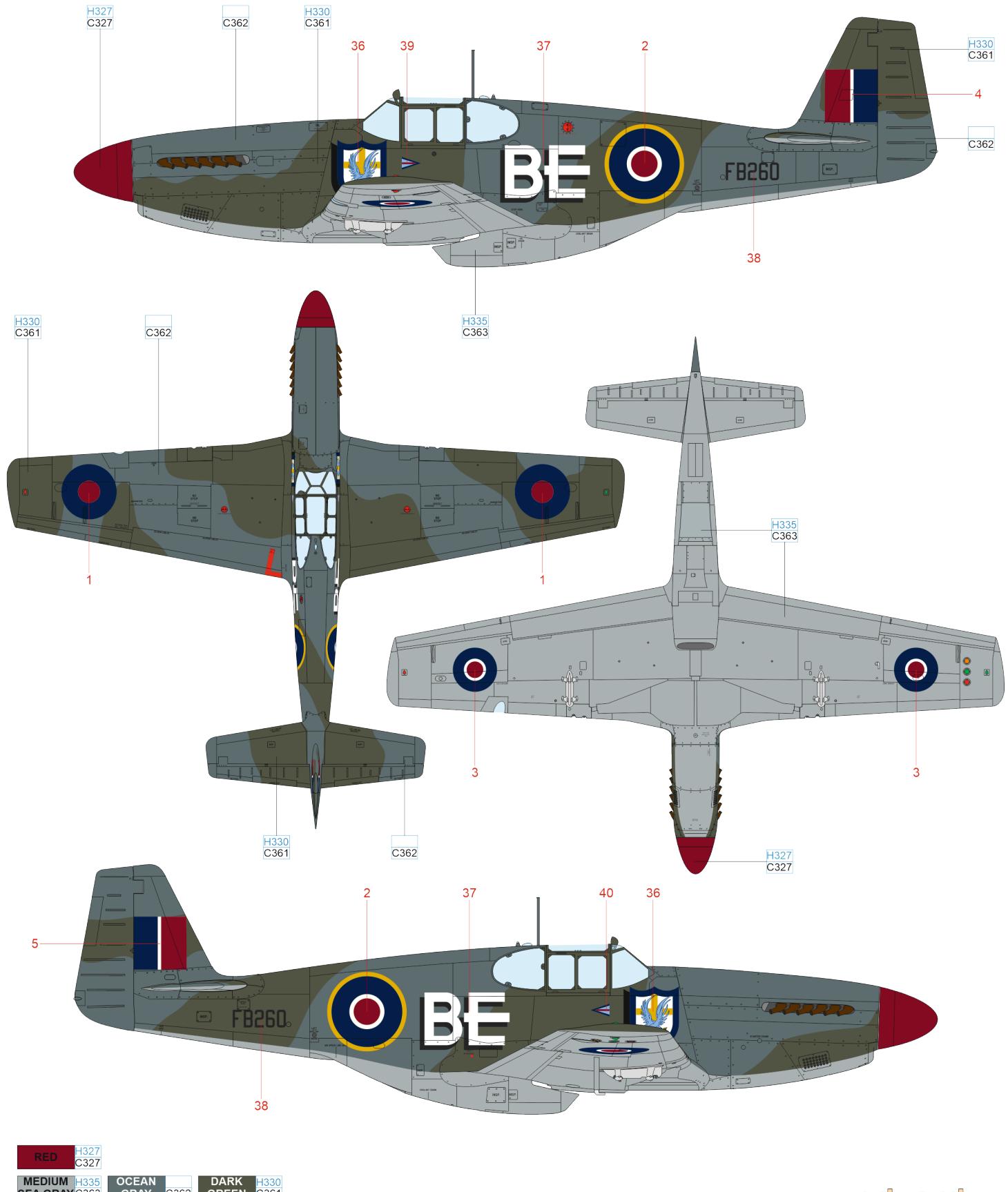
Mustangy Mk.III od No. 19 Squadron měly krátce po svém vstupu do služby stejně jako všechny Mustangy působící v rámci 2TAF aplikovány bílé znaky identifikačního značení přijaté v únoru 1944. O měsíc později a po dostatečném obeznámení spojeneckých osádek s novým typem, byl bílý identifikační pruh na směrovém kormidle přetřen kamuflážní barvou. S Mustangem sériového čísla FZ181 létal u No. 19 Squadron nejčastěji F/Sgt. A. J. Fellows, který si pod kabинu nechal nakreslit nápis MITZIE I.

FLAT WHITE	H11 C62	RED	H327 C327
SKY	H74 C368	MEDIUM SEA GRAY	H335 C363
OCEAN GRAY	C362	DARK GREEN	H330 C361
YELLOW	C4		

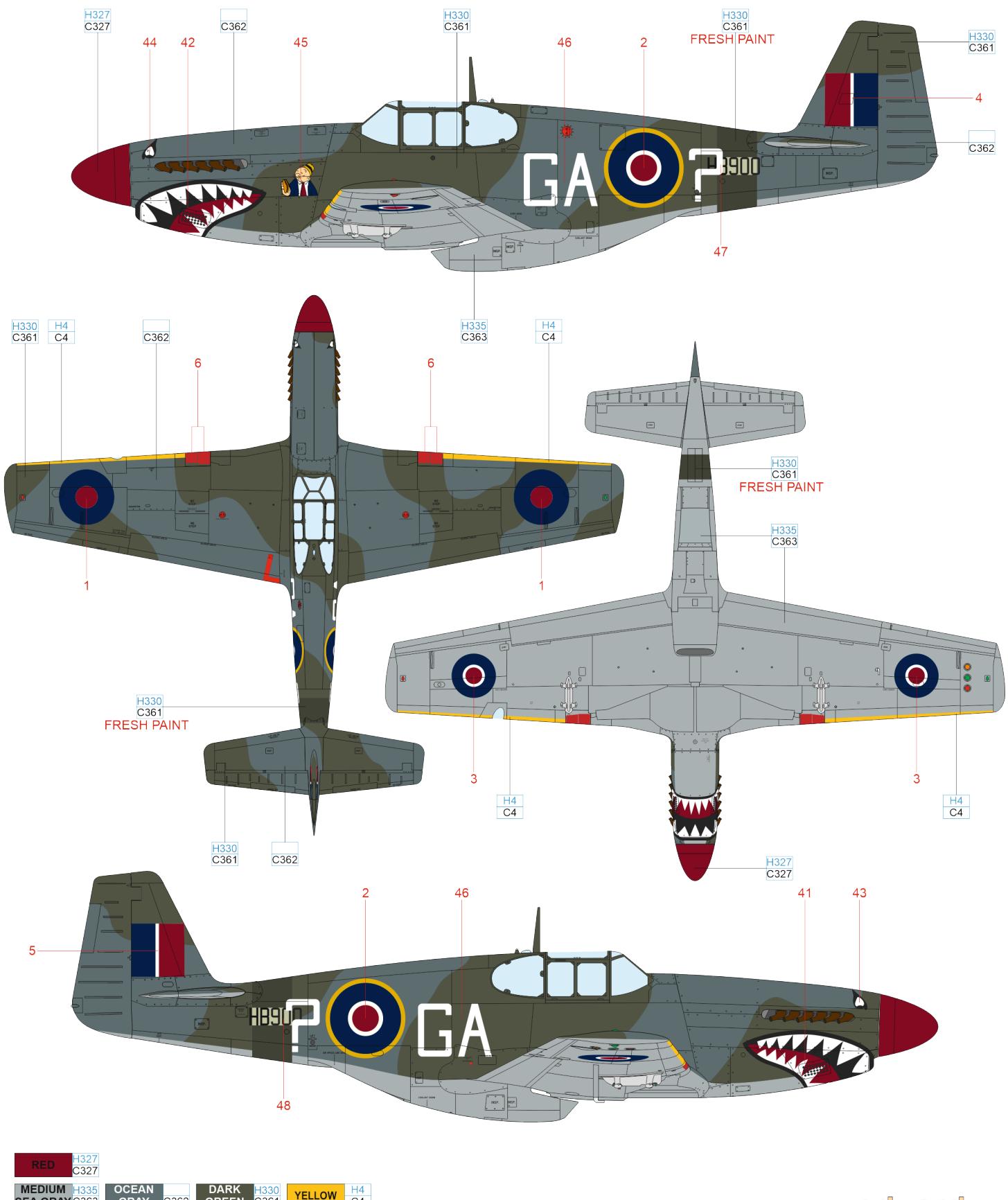
E FB260, G/Cpt Brian A. Eaton, No. 329 Wing, Itálie, podzim 1944

Australan Brian Alexander Eaton narukoval do RAAF v lednu 1936. Do vypuknutí války sloužil jako instruktor létání. V Austrálii působil až do října 1942, kdy odplul do severní Afriky a připojil se k Australánům působícím na této frontě. Na začátku roku 1943 byl přidělen k No. 3 Squadron v severní Africe, kde létal na stíhačích P-40 Kittyhawk. Navzdory tomu, že byl krátce po příjezdu třikrát sestřelen během deseti dnů, Eaton se rychle vypracoval na velícího důstojníka jednotky a do konce roku byl vyznamenán Záslužným leteckým křížem (DFC). V srpnu 1944 se vrátil k operačnímu létání a převzal velení No. 239 Wing, kde nahradil W/Cdr Larryho Wilmota. Po Wilmotovi převzal Mustang sériového čísla FB260, na který následně aplikoval svůj monogram BE a znak Wingu. Eaton vedl No. 239 Wing až do konce války. Byl vyznamenán DFC a DSO plus Bar. Po válce zůstal v RAAF a velel No. 81 Squadron v Japonsku a No. 78 Squadron na Maltě. V letech 1957 až 1959 velel základně RAAF ve Williamtownu, poté zastával řadu vyšších velitelských pozic. Z RAAF odešel v prosinci 1973 a stal se výkonným ředitelem společnosti Rolls-Royce v Canbeře. Zemřel v roce 1992 ve věku 75 let.

F HB900, F/Lt Reginald A. Wild DFC, No. 112 Squadron, Creti LG, Itálie, červenec 1944

Reginald Albert Wild se narodil 16. června 1922 v Lauře v Jižní Austrálii a před vstupem do RAAF se živil jako klempíř. Dne 1. února 1941 byl vyslan na Blízký východ, kde absolvoval dva turnusy u No. 112 Squadron. Ke svému druhému služebnímu turnusu nastoupil F/Lt Reginald Wild 1. června 1944 k No. 112 Sqn jako velitel A letky. Squadron byla čerstvě vyzbrojena novými Mustang Mk.III. Jako svůj osobní Mustang si Wild vybral stroj sériového čísla HB900 (s/n 42-103869) a pravidelně s ním létal až do konce svého turnusu 14. října 1944. Kromě žraločí tlamy, tradičního rozpoznávacího znaku všech letounů No. 112 Squadron, se jeho Mustang vyznačoval na levé straně přídě namalovanou karikaturou postavičky Wimpyho a také neobvyklým kódovým označením ?, které již dříve nosily u No. 122 Squadron velitelské Kittyhawky S/Ldr Billyho Drakea. Po odchodu S/Ldr Drakea od No. 112 Squadron si kód s otazníkem oblíbil i F/Lt Wild a používal jej na svých Kittyhawcích. Během druhé světové války dosáhl tří potvrzených sestřelů, jednoho pravděpodobného a jeden letoun poškodil, za což mu bylo 23. července 1943 uděleno vyznamenání DFC. Všechn úspěchů dosáhl na Kittyhawcích. Po válce vstoupil do Královského australského námořnictva a v letech 1951–52 létal u No. 808 Squadron z paluby HMAS Sydney na letounech Hawker Sea Fury během Korejské války. Od poloviny roku 1953 až do jejího rozpuštění v roce 1954 této jednotce velel.

G FB254, No. 260 Squadron, Cutella LG, Itálie, duben-květen 1944

Mustang sériového čísla FB254 (s/n 42-103148) byl součástí první dodávky Mustangů série III, která byla odeslána do Itálie. Byl přidělen k No. 260 Squadron s kódem HS-J, u níž nosil přezdívku Jovial Judge. Následně byl FB254 přemístěn k No. 112 Squadron, kde s kódovými písmeny GA-Y létal do 11. ledna 1945, kdy byl poškozen flakem a kanadský pilot W/O J. S. Duncan byl nucen s hořícím Mustangem nouzově přistát. Těžce popálený Duncan byl zachráněn starým italským rolníkem, a převezen do nemocnice v Ravenně.

